

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Prokopa a přísedících Vladislavy Čančurové a Miloše Hašpla v hlavním líčení konaném dne 12.10.2011 v Táboře **t a k t o** :

Obžalovaní

1) [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Táboře, OSVČ, trvale bytem [REDACTED]

2) [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Kraslicích, okr. Sokolov, student, trvale bytem [REDACTED]

3) [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Táboře, automechanik, trvale bytem [REDACTED] zdržující se na adrese [REDACTED]

4) [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Žatci, obchodní zástupce, trvale bytem [REDACTED] okr. Louny,

5) [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Příbrami, číšník, trvale bytem [REDACTED]

6) [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Táboře, tesař, trvale bytem [REDACTED] zdržující se na adrese [REDACTED] .č. [REDACTED]

7) [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Přešově, OSVČ, trvale bytem [REDACTED] zdržující se na adrese [REDACTED]

uznávají se vinnými, že

obžalovaný [REDACTED]

v době od 28.7.2007 do 19.4.2008 z místa svého bydliště v Táboře několikrát přispěl pod přezdívkou - [REDACTED] na veřejně přístupnou počítačovou síť internet na internetové stránce volně organizované skupiny osob, nazývané se White Justice, umístěné v té době na adrese www.whitejustice.com, přičemž skupina, nazývaná se White Justice, se hlásila k myšlenkám neonacistického hnutí, a to zejm. k odkazu německého nacismu, k myšlenkám rasové výlučnosti a zášti k jiným národům, etnickým skupinám a názorově odlišným skupinám osob, a dále k myšlence potlačení práv a svobod člověka, a to občanských práv a politické plurality,

a příspěvky samotného obžalovaného obsahovaly projevy sympatií k neonacistickému hnutí,

obžalovaný [REDACTED]

v době od 22.12.2007 do 15.7.2008 opakovaně přispíval pod přezdívkou [REDACTED] na veřejně přístupnou počítačovou síť internet na internetové stránce volně organizované skupiny osob, nazývané se White Justice, umístěné v té době na adrese www.whitejustice.com, přičemž skupina, nazývaná se White Justice, se hlásila k myšlenkám neonacistického hnutí, a to zejm. k odkazu německého nacismu, k myšlenkám rasové výlučnosti a zášti k jiným národům, etnickým skupinám a názorově odlišným skupinám osob, a dále k myšlence potlačení práv a svobod člověka, a to občanských práv a politické plurality,

a příspěvky samotného obžalovaného podporovaly a propagovaly myšlenky neonacistického hnutí,

obžalovaný [REDACTED]

v období od 18.11.2007 do přibližně dubna 2008 přispíval pod přezdívkou [REDACTED] na veřejně přístupnou počítačovou síť internet na internetové stránky volně organizované skupiny osob, nazývajících se White Justice, umístěné v té době na adrese www.whitejustice.com, přičemž skupina, nazývajících se White Justice, se hlásila k myšlenkám neonacistického hnutí, a to zejm. k odkazu německého nacismu, k myšlenkám rasové výlučnosti a zášti k jiným národům, etnickým skupinám a názorově odlišným skupinám osob, a dále k myšlence potlačení práv a svobod člověka, a to občanských práv a politické plurality,

přičemž obžalovaný vykonával funkci administrátora výše uvedených internetových stránek a na uvedených stránkách spravoval sekci s názvem REDWATCH, kde soustřeďoval údaje mj. o ideových odpůrcích neonacistického hnutí, včetně jejich osobních kontaktů, čímž podporoval neonacistické hnutí,

obžalovaný [REDACTED]

nejméně v době od 12.1.2008 do 17.7.2008 opakovaně přispěl pod přezdívkou [REDACTED] na veřejně přístupnou počítačovou síť internet na internetové stránky volně organizované skupiny osob, nazývajících se White Justice, umístěné v té době na adrese www.whitejustice.com, přičemž skupina, nazývajících se White Justice, se hlásila k myšlenkám neonacistického hnutí, a to zejm. k odkazu německého nacismu, k myšlenkám rasové výlučnosti a zášti k jiným národům, etnickým skupinám a názorově odlišným skupinám osob, a dále k myšlence potlačení práv a svobod člověka, a to občanských práv a politické plurality,

a příspěvky samotného obžalovaného obsahovaly projevy sympatií k tomuto hnutí,

obžalovaný [REDACTED]

nejméně v období od 16.4.2007 do 17.7.2008 opakovaně přispíval pod přezdívkou [REDACTED] na veřejně přístupnou počítačovou síť internet na internetové stránky volně organizované skupiny osob, nazývajících se White Justice, jež byly nejprve umístěny na adrese <http://whijus.byethost3.com> a od 21.5.2007 na adrese www.whitejustice.com, přičemž skupina, nazývajících se White Justice, se hlásila k myšlenkám neonacistického hnutí, a to zejm. k odkazu německého nacismu, k myšlenkám rasové výlučnosti a zášti k jiným národům, etnickým skupinám a názorově odlišným skupinám osob, a dále k myšlence potlačení práv a svobod člověka, a to občanských práv a politické plurality,

a příspěvky samotného obžalovaného podporovaly a propagovaly myšlenky neonacistického hnutí,

obžalovaný [REDACTED]

v období od poloviny roku 2006 do 21.5.2008 opakovaně přispíval pod přezdívkami [REDACTED] na veřejně přístupnou síť internet na internetové stránky volně organizované skupiny osob, nazývajících se White Justice, kterou pomáhal vytvořit, jež byly nejprve umístěny na adrese <http://whijus.byethost3.com> a od 21.5.2007 na adrese www.whitejustice.com, přičemž skupina, nazývajících se White Justice, se hlásila k myšlenkám neonacistického hnutí, a to zejm. k odkazu německého nacismu, k myšlenkám rasové výlučnosti a zášti k jiným národům, etnickým skupinám a názorově odlišným skupinám

osob, a dále k myšlence potlačení práv a svobod člověka, a to občanských práv a politické plurality,

a příspěvky samotného obžalovaného podporovaly a propagovaly myšlenky neonacistického hnutí, obžalovaný ve stejném období vykonával rovněž funkci administrátora uvedených internetových stránek a vkládal na ně materiály, zasílané dalšími osobami, které byly obdobné, jako příspěvky obžalovaného,

obžalovaný [REDACTED]

nejméně v období od 16.4.2007 do 17.7.2008, opakovaně přispíval pod přezdívkou [REDACTED] na veřejně přístupnou počítačovou síť internet na internetové stránky volně organizované skupiny osob White Justice, umístěné v té době na adrese www.whitejustice.com, přičemž skupina, nazývající se White Justice, se hlásila k myšlenkám neonacistického hnutí, a to zejm. k odkazu německého nacismu, k myšlenkám rasové výlučnosti a zášti k jiným národům, etnickým skupinám a názorově odlišným skupinám osob, a dále k myšlence potlačení práv a svobod člověka, a to občanských práv a politické plurality,

a příspěvky samotného obžalovaného podporovaly a propagovaly myšlenky neonacistického hnutí,

t e d y

obžalovaní [REDACTED] a [REDACTED]

každý samostatně veřejně projevovali sympatie k hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka a hlásá rasovou, etnickou a národnostní zášť,

obžalovaný [REDACTED] a [REDACTED]

každý samostatně podporovali a propagovali hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka a hlásá národnostní a rasovou zášť a zášť vůči jiné skupině osob a tento čin spáchali podobně účinným způsobem jako je tiskem, filmem, rozhlasem a televizí,

obžalovaný [REDACTED]

podporoval hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka a hlásá národnostní a rasovou zášť a zášť vůči jiné skupině osob a tento čin spáchal podobně účinným způsobem jako je tiskem, filmem, rozhlasem a televizí,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaní [REDACTED] a [REDACTED]

každý samostatně trestný čin projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 261 zákona č. 140/1961 Sb., tr. zákona, účinného do 31.12.2009 (níže jen „tr. zákona“),

obžalovaný [REDACTED] a [REDACTED]

každý samostatně trestný čin podpora a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona,

obžalovaný [REDAKCE]

trestný čin podpora a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona,

a odsuzují se za to

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 261 tr. zákona, § 45 odst. 1,2 tr. zákona a § 45a odst. 1 tr. zákona k trestu obecně prospěšných prací ve výměře **150 (jednostopadesát) hodin**.

Podle § 55 odst. 1 písm b) trestního zákona se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to následujících věcí:

- 1 ks kukla černá látková s dvěma otvory pro oči,
- CD s popisem „Buldok – Triumf“, obsahující 11 zvukových stop
- CD s popisem „Skrewdriver“, obsahující 16 zvukových stop
- CD s popisem „Vlajka – Made in P“, obsahující 13 zvukových stop
- CD s popisem „MP3“, obsahující 14 složek nazvaných podle kapel WP music
- CD s popisem „Sturmwehr – Der Grosse Zapp“, obsahující 10 zvukových stop
- CD s popisem „Agrese95“, obsahující 14 zvukových stop
- CD s popisem „Blitzkrieg – We Wir“, obsahující 10 zvukových stop
- CD s popisem „Blood and Honour – volume 2 unofficial“, obsahující 18 zvukových stop
- CD s popisem „Rahowa“, obsahující složku Rahowa, kde je 24 zvukových stop
- CD s popisem „Biely Odpor – Hlas krvi“, obsahující 9 zvukových stop
- CD s popisem „Bully Boys“, obsahující 10 složek nazvaných podle kapel WP music, např. Buldok, Bully Boys, apod., které dále obsahují zvukové stopy
- CD s popisem „Das III. Reich“, obsahující 20 zvukových stop
- CD s popisem „Morčata berou roha“, obsahující 6 složek, které dále obsahují zvukové stopy
- CD s popisem „Vinland Warriors“, obsahující 10 zvukových stop
- CD s popisem „Vlajka – Slovan kral“, obsahující 17 zvukových stop
- CD s popisem „České hity“, obsahující 14 složek nazvaných podle kapel WP music, např. Buldok, Agrese95, Blizzard apod., které dále obsahují zvukové stopy
- CD s názvem „Patriot“, obsahující 9 zvukových stop
- CD s popisem „NC“, obsahující 14 zvukových stop
- CD s popisem „NS Pride“, obsahující 11 zvukových stop
- CD s popisem „Boys“, obsahující 14 zvukových stop
- CD s popisem „Made in England – Bulldog breed“, obsahující 12 zvukových stop
- CD s černými potiskem a nápisem „BA“, obsahující 18 zvukových stop
- CD s popisem „NS Band – Nikdy neznám“, obsahující 13 zvukových stop
- CD s popisem „Hlas krve – Fight in Bohemia“, obsahující 9 zvukových stop
- CD s popisem „Warlord – Blood and Honour“, obsahující 10 zvukových stop
- CD s potiskem orlice, obsahující 9 zvukových stop
- CD s popisem „Landser“, obsahující 13 zvukových stop
- CD s popisem „Skrewdriver – White rider“, obsahující 12 zvukových stop

- CD s popisem „Stahlgewitter, Skrewdriver“, obsahující 9 složek nazvaných podle kapel WP music, např. Landser, Skrewdriver, Stahlgewitter, apod., které dále obsahují zvukové stopy
- CD s popisem „Revolta“, obsahující 12 zvukových stop
- CD s popisem „Gestapo – Heil dem Führer, NS Band – Doba slávy“, obsahující 21 zvukových stop
- CD s popisem „The final storm“, obsahující 14 zvukových stop
- CD s popisem „Apartheid – Svatá válka“, obsahující 12 zvukových stop
- CD s popisem „MP3“, obsahující 35 složek nazvaných podle kapel WP music, např. Sniper, Skrewdriver, Bruttal Attack, Blood and Honour Serbia apod., které dále obsahují zvukové stopy
- CD s popisem „Celtic warrior – defeat never“, obsahující 10 zvukových stop
- CD s popisem „Kraftschlag – Nordwind“, obsahující 10 zvukových stop
- CD s popisem „Bruttal Attack – conquest“, obsahující 11 zvukových stop
- CD s popisem „Buldok – Oheň a led“, obsahující 15 zvukových stop
- CD s popisem „Avalon - Heritage“, obsahující 10 zvukových stop
- CD s popisem „Blitzkrieg – Wir sind zurück“, obsahující 10 zvukových stop
- CD s popisem „Ultima Thule – For Fädernes“, obsahující 15 zvukových stop
- CD s popisem „Muzika WP“, obsahující 8 zvukových stop
- CD s popisem „Rychlí nápor – Vietor pravdy“, obsahující 12 zvukových stop
- CD s popisem „Sturmwehr – Ewiges Deutsch“, obsahující 12 zvukových stop
- CD s popisem „Sturmwehr – Lieden von alen“, obsahující 13 zvukových stop
- CD s popisem „Slovenský výběr MP3“, obsahující 11 složek nazvaných podle kapel WP music, např. Biely odpor, Rychly napor, NS Band apod., které dále obsahují zvukové stopy
- CD s popisem „Code 13 – Blood sweet beer“, obsahující 13 zvukových stop
- CD s popisem „Warlord“, obsahující 10 zvukových stop
- CD s potiskem hlavy vlka a popisem „Mistreat – Faith and fury“, obsahující 19 zvukových stop
- CD s popisem „Sturmwehr – Koma Kolonie“, obsahující 11 zvukových stop
- CD s popisem „Sturmwehr – Donner Gott“, obsahující 14 zvukových stop
- CD s popisem „Sturmwehr – Erschlag Dei.“, obsahující 11 zvukových stop
- CD s popisem „Sturmwehr – Junger Soldat“, obsahující 12 zvukových stop
- CD s popisem „Rahowa – Cult of the holy war“, obsahující 13 zvukových stop
- CD s popisem „Sturmwehr – Kohle und Stahl“, obsahující 11 zvukových stop
- 1 ks dřevěné hnědé baseballové páčky s nápisem „American Baseball“
- 1 ks brožury s názvem „Osvětím – fakta versus fikce, nové a utajované poznatky o holocaustu“ od Rudolfa Seidla
- 1 ks prázdného obalu s popisem „Buldok – oheň a led“
- 1 ks DVD s popisem „Fotky“ obsahující 8 složek s fotografiemi (19.2.2006 les-boje, 18.2.2006 Plzeňsko a další), dále obsahující 6 obrázků s tematikou White Justice
- 1 ks CD s popisem „Útok“, obsahující 11 zvukových stop
- 1 ks DVD s popisem „Skrewdriver – Live in Germany 10th July 1993“ obsahující audio a videosoubory k dokumentárnímu filmu – záznam z koncertu)
- CD s popisem „K.Proces“, obsahující 22 zvukových stop
- CD s popisem „Songs 0-9 A;C“, obsahující 3 složky, které dále obsahují podsložky nazvané podle kaple WP music, např. Conflict88 apod., které dále obsahují zvukové stopy
- CD s popisem „Gesta Belica“ obsahující 12 zvukových stop
- CD s popisem „Gesta Belica“ obsahující 13 zvukových stop

- CD bez popisu s vyobrazením runy, obsahující 14 zvukových stop
- 1 ks DVD s popisem „Songs B; E-F“, obsahující 2 složky, které dále obsahují podsložky nazvané podle kapel WP music, např. Blue Eyed Devils, Bound for Glory apod., které dále obsahují zvukové stopy
- 1 ks CD bez popisu, obsahující 10 zvukových stop
- 1 ks CD bez popisu, obsahující 11 zvukových stop
- 1 ks DVD bez popisu, obsahující obrazový materiál s nacistickou tematikou
- 1 ks DVD s popisem „Mussolini“, obsahující audio a videosoubory ke stejnojmennému dokumentárnímu filmu
- 1 ks stolního kalendář na rok 2009, obsahuje fotografie evropských kapel, tzv. White Power Music, na přední straně je vyobrazen pravděpodobně David Lane, zakladatel rasistické organizace The Order, a nápis „We must secure the existence of our people and a future for white children“
- 1 ks list 4A s vyobrazením sekyry a různých ornamentů v popředí, vč. nápisu „skinheads“
- 1 ks vlajka (Říšská válečná z let 1939 – 1945)
- 1 ks nášivka s nápisem Skinheads
- 1 ks nášivka s bílým keltským křížem
- 1 ks brožura formátu 5A s názvem „Rakovského protokoly“ (přeloženo z časopisu Code č. 3 a 4 z roku 1994)
- 1 ks přední strana časopisu NOTAB (srpen speciál č. 1)
- 1 ks PRETORIA č. IV, červenec – srpen
- 1 ks časopisu PRETORIA č. II, březen/duben 2006
- 1 ks časopisu NOTAB č. 4, březen-duben
- 1 ks průsvitné desky s 3 sešitými listy s článkem „Dedičstvo Rudolfa Hessa“, pravděpodobně převzato z internetu
- 1 ks průsvitné desky s 8 sešitými listy s článkem „Život a smrť mojho otca“, pravděpodobně převzato z internetu
- 13 ks různých přebalů k CD (kapely WP music – Buldok, Warhammer, Skrewdriver apod.)
- 1 ks odznak s runou – vlčím hákem, v červeném poli
- 1 ks kruhový odznak s jižanskou vlajkou
- 1 ks kruhový odznak s umrlčí lebkou (Totenkopf) a heslem „Meine Ehre Heißt Treue“ v černém poli
- 1 ks bílé triko, na přední straně nápis „Brutal Attack – 25 years & always near“, na zadní straně nápis „Brutal Attack – rock against communism“
- 1 ks tmavě červené triko – velikost XL, na přední straně vyobrazení pěsti s nápisem „Skrewdriver – voice of Britain“, na pravém rukávu bílý nápis „B&H Bohemia“
- 1 ks černé triko, na přední straně nápis „Division zwei mal acht“, na zadní straně na bílém podkladu lebka (Totenkopf) a kruhový nápis „Zwei mal acht“.
- 1 ks zelené triko, na přední straně s bílým vyobrazením kruhové svastiky, runy, dubových listů, číslic 14/88 a nápisem „Strenght in Slumbers“
- 1 ks černé triko, na přední straně vyobrazení německého tanku v červeném erbu
- 1 ks černé triko, na přední straně v červeném kruhu bílá písmena „AR“, na zadní straně nápis „Asgard Reiden“ a bílý obrázek
- 1 ks černý zapalovač značky STAR II, č. B90, s motivem tanku a orlice s hákovým křížem
- 1 ks boxer v barvě kovu
- 1 ks boxer v barvě kovu (v přípravném řízení označen jako stopa č. 20)

- 1 ks hnědý kožený opasek s kovovou přezkou, na kterém je svastika a nápis „Gott mit uns“
- 1 ks riflová vesta, na zádech s číslicí 88 a runou vytvořenou ze cvoků
- 1 ks zinu „Národní stráž“, 20 stran, velikost A5
- 1 ks zinu „White Revolution No 1“, velikost A5
- 1 ks zinu „Berserkr“, velikost A5
- 1 ks zinu „Poslední generace, číslo 3“, velikost A4
- 1 ks sešitých různých materiálů s neonacistickou tematikou, velikost A4
- 1 ks brožury s názvem „Osvětím – fakta versus fikce, nové a utajované poznatky o holocaustu“ od Rudolfa Seidla
- 1 ks DVD s popisem „Bully Boys – Fortress, obsahující audio a videosoubory k dokumentárnímu filmu – záznamy z různých neonacistických koncertů
- 1 ks CD bez popisu, na přebalu popis „NS video, text, obrázky“, obsahující různé složky a soubory, textové dokumentky (např. David Lane – 88 přepisů, Turnerovy deníky, Má léta u Waffen WW apod.)
- 1 ks audiokazety SONY 90, bez popisu, na obalu nápis „Pravda a lži – Ing. R. Skružný“
- 1 ks DVD bez obalu, s popisem „Fest der Völker“, obsahující videosoubory k dokumentárnímu filmu – záznam z koncertu různých zahraničních kapel WP music
- 1 ks CD bez obalu, s popisem „Peoplehaters“, obsahující 16 zvukových stop
- 1 ks CD bez obalu, s popisem „Rahowa – Cult of the holy war“, obsahující 13 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „WP music I“, obsahující složky s názvy kapel WP music (Apartheid, Beldok, Beowulf atd.), tyto složky dále obsahují zvukové stopy
- 1 ks CD s popisem „WP music II“, obsahující složky s názvy kapel WP music (Ancestors, Krátky proces, Juden Mord atd.), tyto složky dále obsahují zvukové stopy
- 1 ks CD bez popisu, obsahující složky s názvy kapel WP music (Ragnarok, White Justice, Vlajka atd.)
- 1 ks CD s popisem „Fest der Völker CD“, obsahující 20 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Skrewdriver – We’ve got the power“, obsahující 24 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Skrewdriver The best vol. II“, obsahující 23 zvukových stop
- 1 ks papír formátu A5 popsán seznamem internetových adres, např. www.ssman.com, www.whitepower.com apod.
- 1 ks CD bez popisu, obsahuje složky s fotografiemi, např. složka „Antifa“ obsahující fotografie osob (anarchistů), patrně pro účely Redwatch, videosoubor s napadením osoby. Dále např. složku „NOTAB“ obsahující patrně fotografie členů, tj. mimo jiné i [redacted] a dalších dosud neustanovených osob
- 1 ks CD s popisem „Agrese95 – Nová generace“, obsahující 15 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Agrese“ (dále nečitelné), obsahující 13 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Sleep now in the dark of hell“, obsahující 9 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Front 18“, obsahující 11 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „A.C.A.B.N.W.R.001“, obsahující 20 zvukových stop
- 1 ks DVD bez popisu, obsahující 38 složek nazvaných podle kapel WP music, např. Terrormachine, Ortel, Blood and Honour apod., které dále obsahují zvukové stopy, případně obrazový materiál a videa s nacistickou tematikou, a dále jeden textový soubor nazvaný „Pretoria 1“
- 1 ks CD s popisem „Braník – power“, obsahující 18 zvukových stop

- 1 ks CD s popisem „ZIN“, obsahující 2 videosoubory – „Combat84“ a „Kriegsberichte“
- 1 ks CD bez popisu, na obalu nápis „Buldok, Patriot“ a názvy jednotlivých skladeb, obsahující 13 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Buldok – Oheň a led“, obsahující 9 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „WP – Disko“, obsahující 12 zvukových stop
- 1 ks CD bez popisu, v obalu ústřížek s popisem „Blackshirts“, obsahující 10 zvukových souborů
- 1 ks odznak kruhového tvaru s nápisem „Landser“, vyobrazením hlavy německého vojáka a trikolorou na pozadí
- 1 ks zelené triko, velikost XL, na přední straně obrázek s nápisem „Skrewdriver - Blood&Honour“, na pravém rukávu bílý nápis „B&H Bohemia“
- 1 ks černé triko, velikost XL, na přední straně nápis „radical nationalist.....anti-communist action.....“
- 1 ks černé triko, velikost XL, na přední straně vyobrazení hlavy německého vojáka v kruhu, kruhový nápis „Landser – Deutsche Wut“
- 1 ks černé triko, velikost XL, na přední straně zelený nápis „Hallgesang“, na zadní straně obrázek se 2 německými vojáky a keltským válečníkem + německý text
- 1 ks černé triko, velikost XL, na přední straně vyobrazení runy a kruhový nápis, tzv. 14 slov (We must secure the existence of our people and a future for white children)
- 1 ks černé triko, velikost L, na přední straně zelený nápis „Panzer division, Zwei mal acht“ a vyobrazení německého tanku
- 1 ks šle s trikolorou a železným křížem
- 6 ks zpravodaje s názvem Otevři oči, formátu A4
- 1 list formátu A4, s malůvkami vlajek a keltským válečníkem
- 1 list formátu A4, se zmenšeným potiskem přebalu knihy „Mein Kampf“
- 1 ks list A4 s vyobrazením sekery a různých ornamentů v popředí, vč. nápisu „skinheads“.
- 1 list s vyobrazením keltského kříže a nápisem „Skinheads“
- 1 list s vyobrazením keltského kříže, nápisem „White Pride World Wide“ a „Stromfront.org“
- 1 list se seznamem skladeb neznámé kapely „Skinheads WP music“
- 1 ks vlajka bíločervená s runou a nápisem „Divize 14“
- 1 ks vlajka bíločervená s ozubeným kolem uprostřed
- 1 ks odznak s černým keltským křížem, číslicí 88
- 1 ks bílo černý odznak s vyobrazením pěsti s nápisem „Hate“
- 1 ks odznak s Bartem Simpsonem a nápisem „Good night left side“
- 1 ks nůž ocelový, rukojeť převázána černou šňůrou, na čepeli vyrytý hákový kříž + pouzdro na nůž
- 1 ks pravděpodobně dýmovnice, žlutá

Obžalovaný XXXXXXXXXX

podle § 260 odst. 2 tr. zákona za užití § 40 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody na **24 (dvacetčtyři) měsíců**.

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona a § 59 odst. 1 tr. zákona se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **24 (dvacetčtyři) měsíců**.

Podle § 55 odst. 1 písm. b) trestního zákona se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to následujících věcí:

- 1 ks PC bez výrobního čísla a bez názvu
- CD s nápisem „STAHLGEWITTE“ s obalem
- CD s nápisy Fotky 2007 – 2008, Nekonečný příběh, Kult hák. Kříže, Der Erwige Jude
- CD s nápisem „Max Resist“ se symbolikou
- 1 ks bílé triko, velikost L, na přední straně vyobrazení osoby s holou hlavou kopající do hlavy druhé osoby s tmavou pletí a nápis „Combat 18“, na zadní straně černá číslice 88
- 1 ks černé triko, velikost L, na přední straně velký nápis „KTE“, do kterého je vepsáno „Kameradschaft-Treue-Ehre“, na zadní straně vyobrazení ruky s pochodní a nápis „Die Fachel der Starken entzündet das Feuer der Revolution“
- 1 ks černá mikiny s kapucí, velikost L, na přední straně nápis „Division-Germania“ a „Deutsche Volksmusik“, na zadní straně nápis „Der Terufel holt nur die Halben, er tastet nur das schwache Blut und knüpfen sie schon unsre Galgen, nichts bändigt unsre deutsche Wut!“ a vyobrazení hlav, pravděpodobně německých vojáků z II. světové války, v červené barvě
- 1 ks CD s nápisem Letní výcvikový tábor Vestec
- 1 ks CD bez krabičky s nápisy Konflikt 88 – Boj národů, braň se, Hra nekončí, Buldok – Screw face, Oheň a led, hlas krve, Braník – Power, Beowolf, Konkvista 88
- 1 ks identifikační karty v zatavené folii, s fotografií [REDAKCE] označením „vojenská knížka“ a „II. brigáda zvláštního určení“
- 1 ks šablony s nápisem „Zastavme spolu cikánské násilníky, Odpor.org“.
- 1 ks černé kšiltovky, na zadní straně 18 různých odznáček o průměru 2,5 cm s různými nápisy a vyobrazeními, např. „Frei Sozial National“, „Kampf dem System“, „Revolution“, „Odpor“ atd.
- 1 ks černá kukla s otvory pro oči a ústa
- 3 ks samolepek s nápisem „Bojuj!“ a odkazem na webové stránky www.nacionaliste.com
- 8 ks samolepek s nápisem „Proti židovské okupaci Palestiny“ a odkazem na webové stránky www.nacionaliste.com
- 3 ks samolepek s nápisem „Proti bezohlednému kapitalismu“ a odkazem na webové stránky www.nacionaliste.com
- 1 ks paměťová karta s adaptérem zn. Memory Stick Pro Duo 64MB, v.č. AB 0622002790B
- 1 ks šablona s nápisem „Autonomní nacionalisté“ a logem s vlajkou
- 1 ks papírového kartonu velikosti A4 shodného nápisu jako na šabloně výše uvedené
- 1 ks mobilního telefonu zn. SONY ERICSSON, K750i, IMEI [REDAKCE] bez SIM karty
- 1 ks mobilního telefonu zn. SONY ERICSSON, W890i, IMEI [REDAKCE] se SIM kartou O2 č. [REDAKCE]

Obžalovaný [REDAKCE]

podle § 260 odst. 2 tr. zákona za užití § 40 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody na **30 (třicet) měsíců**.

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona a § 59 odst. 1 tr. zákona se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **3 (tři) let**.

Podle § 55 odst. 1 písm b) trestního zákona se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to následujících věcí:

- 1 ks černé triko, na přední straně s nápisem „Weisse Wölfe“, na zadní straně vyobrazení černé lebky v červeném poli, bílá šibenice, kruhový nápis v němčině
- 1 ks černé triko, na přední straně s nápisem „rechtsextrem“
- 1 ks černé triko, na přední straně nápis „Zwei mal acht“ a „Good night left side“ a vyobrazení lebky
- 1 ks CD s popisem „Nomisterion“, obsahující 10 zvukových stop
- 1 ks dýmovnice
- 1 ks červená mikina s kapucí, rozepínací na zip, na přední straně nápis „Eric and Sons“, na zadní černé straně nápis „Viking Attack“ a „793 A.D. monastery Lindisfane Eric and sons“
- 1 ks samolepka s nápisem „Svobodná mládež Jih“ a „Autonom Nationalist“
- 1 ks samolepka s nápisem „Národní odpor“ a „Svobodně-národně-kreativně“
- 1 ks rámeček s páskou červeno-černo-bílou, s fotkou osoby a textem „Necht' tvá duše nalezne klid!, Sieg Heil! bratře, kamaráde, spolubojovníku...“
- 1 ks pevný disk Samsung, v.č. [REDACTED]
- 1 ks černá kšiltovka, na pravé straně 4 různé odznaky o průměru 2,5 cm s různými nápisy a vyobrazeními, tj. „C 18“, „Combat 18 – Terror Machine“ a vyobrazením svastiky, „Straight Edge“, „Fuck off MTV, McDonald“.
- 9 listů s článkem Benita Mussoliniho „Politická a společenská doktrína fašismu“
- 1 ks o 11 sešitých listech se seznamem kapel tzv. WP music, na přední straně nápis „Endlosung“
- 6 listů A5 ručně popsaných názvy kapel WP music
- 1 ks dvojlist, s ručně psanými jmény, adresami a případně tzv. id číslem. Je zde například uveden [REDACTED] nebo [REDACTED] i s adresou, e-mailem, tel. číslem. Pravděpodobně se jedná o údaje, které byly následně vloženy do sekce Redwatch
- PC COMPAQ výr. č. [REDACTED]
- 1 ks nášivka s vyobrazením pěsti rozbíjející hákový kříž a nápisem „Destroy fascism!“ + 4ks odznaků o průměru 2-3cm s vyobrazeními např. postavy zahazující hákový kříž do koše, cannabisu apod.
- 6 ks odznaků o průměru 2-3cm s nápisy např. Good night white pride, Anarchy apod.
- CD bez obalu s popisem „Mp3 – NS“, obsahující 14 složek (Final War, Konflikt, Outsider, Zóna A, Shoda Náhod, Začiatok konca ...atd.)
- CD bez obalu s popisem „Kraftschlag – Trotz verbot nicht tot“, obsahující 10 zvukových stop
- CD bez obalu s popisem „D.M.S. – Ruka Národa“, nelze otevřít
- CD bez obalu s popisem „Biely Odpor – Konflikt 88 live“, obsahující 24 zvukových stop
- CD bez obalu s popisem „W.P. Mp3 -20“, obsahující 20 zvukových stop
- Audiokazeta v obalu s nápisem „Skin Song“
- Audiokazeta v obalu s nápisem „Skin Song a vyobrazeným hákovým křížem“
- 1 ks DVD s popisem „Skrewdriver – Live in Germany“, obsahující audio a videosoubory ke stejnojmennému filmu – záznam z koncertu
- 252 ks letáků s názvem „Kauza Vlastimil Pechanec – vězeň svědomí, vrah či oběť systému“

- 1 ks vizitka s nápisem „Nacionálně socialistické vzdělávací centrum“, www.nsec-88.org
- 1 ks bílé triko dětské velikosti s černými pruhy, na přední straně nápis „Nacional SS“, vyobrazení černého železného kříže s červenou svastikou
- černý kožený opasek s přezkou s vyobrazením tzv. Černého slunce
- 7 listů A4 s ručně psanými různými poznámkami, případně malůvkami hákových křížů, run SS apod.
- 12 ks útržků papíru s ručně psaným textem, na některých jsou malůvky hákového kříže, nápis „Terror machine Tábor“, „Combat 18“, básnička s antisemitským obsahem apod.
- 2 ks obálek s nápisem „Combat 18“
- 2 listy formátu A4 s ručně psaným textem (dopisy [redacted] [redacted] od [redacted] [redacted] a malůvkami hákového kříže, run SS a nápisem White Justice
- 1 list s malůvkou hákového kříže, pavučiny, nápisem „Jsi plná energie, dosáhneš svého cíle“ a strojově psanou básní s podpisem „Combat 18“
- 1 ks letáku „Kauza [redacted]“
- 1 ks Dělnické noviny, duben-červen 2009
- 1 ks leták „Volání svobody“ (akce DS 27.6.2009 Sev. Čechy)
- 1 ks leták org. White Justice „Už nikdy nesmíme uvažovat rudě“ s logem kampaně „Good night left side“
- 1 ks nášivka s nápisem „Division 88“
- 1 ks razítko se symbolem Černého slunce
- 2 ks německých válečných křížů v barvě kovu
- 1 ks německého válečného kříže, černý s lebkou uprostřed
- 1 ks odznak o průměru cca 2cm s nápisem „Good night emo pride“
- 1 ks skleněné slánky s vyobrazením hákového kříže
- 1 ks CD s popisem „Buldok – Oheň a led“, obsahující 15 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Videa“, obsahující 23 videosouborů s různými tématy (WTC crash, klipy WP kapel (Kolovrat, Skullhead apod.))
- 1 ks DVD s popisem „Fotky, písničky, obrázky“, obsahující složky s fotkami mj. ze soukromých akcí [redacted] zvukové stopy WP kapely Cirrhoza88, a další obrázky s nacistickou tematikou
- 1 ks CD s popisem „Sváti narozky, fotky, obrázky, písma“, obsahující složky s fotografiemi z oslavy narozenin dosud neustanovené osoby a dále různé obrázky s nacistickou tematikou
- 1 ks CD s popisem „Obrázky“, obsahující složku „Hry“ (obsahuje zkomprimované soubory, pravděpodobně k PC hře), složku „Mp3“ (obsahuje zvukové stopy hudebních skupin tzv. WP music), složku „NS kurzory“ (obsahuje obrázky se svastikou), složku „Skin_obr_zky“ (obsahuje obrázky s nacistickou tematikou), složku „STR_NKY_HTML“ (obsahuje další složky s obrázky a textovým materiálem většinou s nacistickou tematikou)
- 1 ks CD s popisem „CD4 MP3“, obsahující složky se zvukovými stopami hudebních skupin tzv. WP music
- 1 ks CD s popisem „Fotky“ (černým fixem), obsahující 21 složek s fotografiemi z různých soukromých akcí (např. Motocross Pacov apod.), mj. i složku s názvem „Antifa“ (zde jsou fotografie pravděpodobně nepřátelských osob, které se mohly objevit i na webových stránkách org. White Justice, v sekci Redwatch) a dále složku s názvem „NOTAB“ (zde jsou fotografie [redacted] [redacted] [redacted] a dalších dosud neustanovených osob)

- 1 ks CD s popisem „Fotky“ (žlutým fixem), obsahující 5 složek s fotografiemi, soukromými fotografiemi [REDACTED] a dále fotografiemi z různých pochodů, demonstrací. Složka s názvem „Redwatch“ obsahuje další podsložky s názvy např. „Patrik8“, „Propaganda“, Goodnight-leftside@safe-mail.net, některé tyto složky jsou prázdné, některé obsahuje fotografie tzv. nepřátelských osob nebo obrázky s nacistickou tematikou
- 1 ks DVD s popisem „Koncert M.B.“, obsahující audio a videosoubory k záznamu z koncertů hudebních skupin WP music
- 1 ks DVD s popisem „Akce [REDACTED] – Svitavy 26.7.2008“, obsahující složku s názvem „Svitavi 2008“
- 1 ks DVD s popisem [REDACTED] obsahující složky se zvukovými stopami kapel WP music, obrázky s nacistickou tematikou, fotografiemi z rodinného kruhu, demonstrací, pochodů, oslav narozenin, složky Redwatch s fotografiemi tzv. „nepřátelských osob“, letáky na redwatch, bannery, které se vyskytovaly na webových stránkách org. White Justice
- 1 ks CD s popisem „Ancestors 1-12, Circhoza 88 13-21“, obsahující 21 zvukových stop
- 1 ks DVD s popisem „E-H 3“, obsahující složku s názvem „En-Hu“, která obsahuje další složky se zvukovými stopami kapel WP music
- 1 ks DVD s popisem „Dokumenty – Niki“ a vyobrazením hákového kříže, obsahující 2 složky – Nepoužívané ikony a [REDACTED] Složka s názvem „[REDACTED]“ dále obsahuje zkomprimované soubory (nelze otevřít) a několik dalších složek s fotografiemi z oslav narozenin (Veselí n/Lužnicí), koncertů (Opava, Plzeň), pochodů (Litvínov), obrázky s nacistickou tematikou, NOTAB č.6 v el. podobě, zvukové stopy (neznámí interpreti)
- 1 ks CD s popisem „Koncert“, obsahující 1 videosoubor se záznamem z koncertu hudebních skupin tzv. WP music
- 1 ks plastového obalu na CD nosič s popisem „Dokumenty – Niky“, „Obrázky, ICQ lite, Hudby naci, šabach, Nic než národ, Árijská rasa“

Obžalovaný [REDACTED]

podle § 261 tr. zákona k trestu odnětí svobody na 6 (šest) měsíců.

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona za užití § 60a odst. 1, 2 tr. zákona se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tři) let s tím, že se nad obžalovaným vyslovuje **dohled**.

Podle § 55 odst. 1 písm b) trestního zákona se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to následujících věcí:

- 1 ks vlajka Německa z let 1939-1945 (červená se svastikou v bílém kruhovém poli)
- 1 ks vlajka černá s bílými runami SS a bílou umrlčí lebkou v levém horním rohu
- 1 ks Říšská válečná vlajka z let 1939-1945
- 1 ks vlajka s 2 červenými a 1 bílým pruhem a svastikou uprostřed
- 1 ks vlajka se žlutou orlicí držící hákový kříž, žlutou umrlčí lebkou a červenými a černými klíny
- 1 ks krabice od papíru s písemnostmi
 - a) samostatné písemnosti:
 - Dědictví Rudolfa Hesse

- Zákon o potulných cikánech
- Tajemství run
- Ultras 2007
- Ano Evropě znamená NE Masstrichtu
- David Lane – životopis – ve formě zinu
- Cesta vpřed Max Hammer
- Rebelie bezmoci a výsměchu
- David Lane – významný filosof
- Benito Mussolini – fašistická nauka
- Historie v obdobích
- Runy
- Lerchlova válečná kronika Mariánských Lázní
- Mešita – Mosque Masjid
- Mešita – Mosque Masjid
- Protokoly sionských mudrů
- Boj pokračuje

b) svazky

2/ svazek č. II, položka 34-60, obsahující texty stažené se sítě Internet. Jedná se o články ze serverů www.antifa.cz, www.whitejustice.com, www.odpor.org, dále z webových stránek Blood&Honour Division Bohemia, Rock against Communism, Johnny Kentus Gand apod.

svazek č. II, položka 61-77, obsahující texty stažené ze sítě Internet. Jedná se o články ze serverů www.whitejustice.com a www.odpor.org

svazek č. II, položka 78-96, obsahující texty stažené ze sítě Internet. Jedná se o články ze serverů www.whitejustice.com a www.odpor.org, www.bohemia.bloodandhonour.net

svazek č. II, položka 97-116, obsahující texty stažené ze sítě Internet. Jedná se o články ze serverů www.whitejustice.com a www.odpor.org, www.bratrstvi.tk

svazek č. II, položka 117-125, obsahující texty stažené ze sítě Internet. Jedná se o články ze serverů www.whitejustice.com, www.odpor.org a další, např. server Vzdělávacího institutu AN Střední Čechy atd.

3/ svazek č. III, položka 126-142, obsahující texty stažené ze sítě Internet. Jedná se o články např. o tajných projektech Třetí Říše, Waffen SS, Luftwaffe apod.

svazek č. III, položka 143-163, obsahující texty stažené ze sítě Internet. Jedná se o články např. o Třetí Říši, Waffen SS, letadlech Luftwaffe, Hitlerových tajných zbraních, válečných operacích nacistického Německa apod.

svazek č. III, položka 164-177, obsahující texty stažené ze sítě Internet. Jedná se o články především o Waffen SS

svazek č. III, položka 178-193, obsahující texty stažené ze sítě Internet. Jedná se o články např. o Waffen SS, zbraních Třetí Říše, válečných operacích nacistického Německa apod.

svazek č. III, položka 194-206, obsahující texty stažené ze sítě Internet. Jedná se o články především o osobnostech nacistického Německa (Himmler, Rommel, Skorzeny apod.)

svazek č. III, položka 207-221, obsahující texty stažené ze sítě Internet. Jedná se o články především o osobnostech nacistického Německa, výzbroji armády nacistického Německa apod.

- 1 ks ručně psaný dopis od [REDACTED]
- 1 ks ručně psaný dopis od neznámé osoby z vězení
- 1 ks ručně psané jména a doručovací adresy uvězněných osob

- 1 ks list A4 s podobiznami A. Hitlera a R. Hesse
- 1 ks list A4 s podobiznami A. Hitlera a R. Hesse s nápisem „Meine Ehre heisst Treue“
- 1 ks publikace s názvem „Záškodník – taktické nasazení trhavin v akci“, autor: Antonín Kuchyňka, počet listů 22. Obsahem publikace je použití náloží při likvidaci různých cílů, jejich umístění, výpočet hmotnosti atd.
- 1 ks odznak kruhový, v bílém poli svastika, červené okružní s nápisem „Nationalsozialistische DAP“
- 1 ks odznak kruhový, v bílém poli svastika, nápisy „Meine Ehre heißt Treue“ a „Adolf Hitler – 1933“
- 1 ks nášivka kosočtvercového tvaru, červeno-bílá s černou svastikou uprostřed
- 1 ks černá mikina s kapucí, rozepínací, na přední straně bílá runová SS a nápis „Meine Ehre heißt Treue“, na levém rukávu bílý nápis „aryan wear“, na kapuci bílá umrlčí lebka, a v bílém poli nápis „Schutzstaffel“ a „Loyalty to the Death“
- 1 ks bílé triko, velikost XL, na přední straně vyobrazení německého vojáka, nápis „Wake up whiteman!“ a „White Power!“. Na zadní straně nápis v angličtině.
- 100 ks nábojů ráže 7,62x39 v 10 ks nabíjecích pásů
- 1 ks sklenice od cibulek Vitae d'Oro s obsahem (zhruba polovina) pravděpodobně bezdýmného prachu, prachová zrna ve tvaru válečků

Obžalovaný

podle § 260 odst. 2 tr. zákona za užití § 40 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody na **24 (dvacetčtyři) měsíců**.

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona a § 59 odst. 1 tr. zákona se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **30 (třicet) měsíců**.

Podle § 55 odst. 1 písm b) trestního zákona se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to následujících věcí:

- 1 ks PC s nápisem LEO, v.č. 20017839 s Flash modré barvy
- CD č. 58 bez popisu v obalu s popisem „German-British Terrormachine Volume II“, obsahující 11 zvukových stop
- CD č. 53 s popisem „Avalon white cash – Brothers through blood“, obsahující 12 zvukových stop
- CD č. 66 s popisem „Ancestors – The final strom“, nelze otevřít
- CD č. 54 s popisem „Ancestors – Nastal čas!“, obsahující 12 zvukových stop (CD vloženo v obalu č. 9)
- CD č. 69 s popisem „Kraftschlag – Mein Name ist Deutschland“, nelze otevřít
- CD č. 48 s popisem „Brutal attack – live....“, obsahující 14 zvukových stop
- CD č. 81 s popisem „Kraftschlag – Trotz verbor nicht tot“, nelze otevřít
- CD č. 63 s popisem „Division – Cena pravdy“, obsahující 9 zvukových stop
- CD č. 7 bez popisu v obalu s popisem „Stonehammer“, obsahující 12 zvukových stop
- CD č. 11 s popisem „Buldok – Creed of Iron“, obsahující 8 zvukových stop
- CD č. 25 s popisem „Bound for Glory – Last Act of Defiance“, obsahující 17 zvukových stop
- CD č. 64 s popisem „Bound for Glory – The fight goes on“, obsahující 11 zvukových stop
- CD č. 9 s popisem „Youngland – Winter Wind“, obsahující 13 zvukových stop
- CD č. 59 s popisem „The Boneheads – The Boneheads“, obsahující 12 zvukových stop

- CD č. 55 s popisem „Deaths head – Feast of the Jackals“, obsahující 9 zvukových stop
- CD č. 49 s popisem „Koma-kolonne“, obsahující 11 zvukových stop
- CD č. 51 s popisem „E.rose“, obsahující 12 zvukových stop
- CD č. 57 s popisem „Armco – Viscerale“, obsahující 12 zvukových stop
- CD č. 52 bez popisu v obalu s popisem „Guess who’s coming...to Dinner“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 50 s popisem „Macht und Ehre – Herrenrasse“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 79 s popisem „Warlord – An old and angry God awakes“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 22 s popisem „Ken McLellan and Stigger – Stand“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 74 s popisem „Runes of War – Aryan Law“, obsahující 7 zvukových stop
- CD č. 31 s popisem „Celtic Warrior – Invander“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 28 s popisem „Ultima Ratio – Zurück in Deutschland“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 17 s popisem „Chevrotine – Aux Arbes“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 29 s popisem „Battlefront – Into the storm“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 76 s popisem „ISD Australian Memorial 2003“, obsahující 15 zvukových stop
- CD č. 71 s popisem „Voice of Britain volume 2“, obsahující 14 zvukových stop
- CD č. 72 s popisem „Excalibur – Water, soil and sand“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 75 s popisem „Avalon heritage“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 8 s popisem „Bound for glory“ a „Warriors Glory“, obsahující 14 zvukových stop
- CD č. 10 s popisem „Fortress – Victory of Valhalla“, obsahující 21 zvukových stop
- CD č. 33 s popisem „Warlord – An old angry God awakes“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 61 s popisem „Youngland – Winter wind“, obsahující 13 zvukových stop
- CD č. 62 s popisem „Youngland – Smothered and covered“, obsahující 17 zvukových stop
- CD č. 77 s popisem „Die Lunikoff – Heilfroh“, obsahující 12 zvukových stop
- CD č. 18 s popisem „Konkwista88 – The best soldiers vol. III.“, obsahující 15 zvukových stop
- CD č. 19 s popisem „Skrewdriver – Warlord“, obsahující 12 zvukových stop
- CD č. 20 s popisem „Spearhead – Into battle we ride“, obsahující 12 zvukových stop
- CD č. 82 s popisem „Agrese 95 – Hard reality“, obsahující 13 zvukových stop
- CD č. 34 s popisem „Angry arians – Too white for you“, obsahující 14 zvukových stop
- CD č. 21 s popisem „Before God – Wolves amongst the sheep“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 73 s popisem „Rahowa – Cult of the holy war“, obsahující 88 zvukových stop
- CD č. 26 s popisem „Berserkr – Cruhs the weak“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 30 s popisem „Skrewdriver – Hail the new dawn“, obsahující 16 zvukových stop
- CD č. 32 s popisem „Skrewdriver – 1977-83 Complete studio collection“, obsahující 31 zvukových stop
- CD č. 78 s popisem „Reichenberg – Bez iluzí 1991-96“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 27 s popisem „Agnar – Rufe aus alter Zeit“, obsahující 11 zvukových stop
- CD č. 65 s popisem „Kraftschlag – live in club Valhalla“, nelze otevřít
- CD č. 80 s popisem „Revolt BGD – Ave Serbia“, obsahující 11 zvukových stop
- CD č. 56 s popisem „Buldok – Blood and Soil“, obsahující 12 zvukových stop

- CD č. 12 bez popisu v obalu s popisem „Stahlgewitter-Politischer Soldat“, obsahující 14 zvukových stop
- CD č. 13 s popisem „Life of Pain – Sünder Ohne Ehre“, obsahující 11 zvukových stop
- CD č. 14 s popisem „Barking Dogs – Skinhead Rock“, obsahující 4 zvukové stopy
- CD č. 15 bez popisu v obalu s popisem „Landser in English“, obsahující 20 zvukových stop
- 1 ks obal na CD Landser – Republik der Strolche“ (příslušné CD s č. 63 vloženo uvnitř)
- 2x CD č. 23 s popisem „Skrewdriver 1/2“ a „Skrewdriver 2/2“, obsahující 17 a 18 zvukových stop
- DVD č. 87 s popisem „Skrewdriver-rock'n'racism“ obsahující videosoubory (záznamy z koncertů, komentáře)
- DVD č. 84 (The Bully boys Fortress) s popisem „ISD Memorial – live in Australia 2004“, obsahující videosoubory (koncerty, videa)
- DVD č. 86 s popisem „kriegsberichter“, obsahující videosoubory (koncerty, reportáže z demonstrací, komentáře, prohlášení)
- CD č. 5 s popisem „Final-war“, obsahující 2 složky – „Glory Undending“ (obsahující 14 zvukových stop) a „We speak the Truth“ (obsahující 16 zvukových stop)
- CD č. 4 s popisem „Konflikt88“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 3 s popisem „Landser – Rock gegen ZOG, Hepp hepp“, obsahující 16 zvukových stop
- CD č. 2 s popisem „Strenght thru blood“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 1 s popisem „Blackshirts“, obsahující 10 zvukových stop
- CD č. 46 s popisem „Saga – Live and kicking“, obsahující 13 zvukových stop
- CD č. 47 s popisem „Jan Stuart Klansmen – Rest in peace“, nelze otevřít
- CD č. 70 s popisem „Totenkopf – Our symbol is dead“, obsahující 11 zvukových stop
- CD č. 41 s popisem „Civico88 – A way of life“, obsahující 12 zvukových stop
- Prázdný obal na CD s popisem „Sniper – Complete“, bez obsahu CD
- CD č. 35 s popisem „Streegeschwader – Gefangen-im-system“, obsahující 14 zvukových stop
- CD č. 60 s popisem „Kraftschlag“, nelze otevřít
- CD č. 68 s popisem „Reichenberg – Nesmrtelná víra“, obsahující 8 zvukových stop
- CD č. 38 s popisem „Gesta Bellica – Usque ad inferos“, obsahující 13 zvukových stop
- CD č. 39 s popisem „Aryan blood für white race“, obsahující 16 zvukových stop
- CD č. 83 s popisem „Hlas krve – Fight in Bohemia“, obsahující 9 zvukových stop bez obalu
- CD č. 16 s popisem „Best of Landser“, obsahující 21 zvukových stop
- CD č. 40 s popisem „IsD – Skin's songs 1“, obsahující 26 zvukových stop
- CD č. 37 s popisem „Patriot – Hlas predkov“, obsahující 9 zvukových stop
- CD č. 45 s popisem „Best of Landser“, obsahující 21 zvukových stop
- CD č. 44 s popisem „Nurenberg – Siempre Fieles“, obsahující 12 zvukových stop
- CD č. 42 s popisem „West Wall – Blitzkrieg symphony 1“, obsahující 8 zvukových stop
- CD č. 43 s popisem „Spearhead – Into battle we ride“, obsahující 12 zvukových stop
- DVD č. 85 s popisem „Skinheads“, obsahující videosoubory (koncerty, videa, komentáře)
- 1 ks obálky s průkazkou Dělnické strany na jméno [REDAKCE] nar [REDAKCE]
- 2 ks kalendáře Dělnické strany a 1 listem letáku organizace Dělnická mládež s oslovením „Národní socialisto“
- 1 list nevyplněná Zpráva o založení místní organizace Dělnická mládež

- 1 ks novin Dělnické listy č. 23, červenec-září 2009
- 1 ks obálky se 6 ks samolepkami – symbolikami různého druhu
- 1 ks dopis [redacted] ze dne 13.1.2008
- 1 ks otevíratelné blahopřání od [redacted] a číslicí 18
- 1 ks letáku „Kauza [redacted]“
- 1 ks ručně psaný koncept o 2 listech nazvaný „Politická situace v ČR po roce 1989“
- 1 ks CD s popisem „TNF – In the name of fallen Heroes“, obsahující 10 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Landser – English“, obsahující 20 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Landser – Zigeunerfahrt“, obsahující 12 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Landser – Ran an den feind“, obsahující 19 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Sequimos Vivos“, obsahující 8 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Project Vandal – Proti systému“, obsahující 12 zvukových stop
- 1 ks CD v obalu s popisem „Operace Flashpoint“, nelze otevřít
- 1 ks CD v obalu s popisem „Flashpoint 1.96 cz, ČSLA, ČSLA 2.0-2.2, Normandy 1944, Berlin 1945“, nelze otevřít
- 1 ks CD s popisem „Nomisterion – Padlým v boji“, obsahující 11 zvukových stop
- 1 ks dvojbal na CD uvnitř s CD s popisem „Football hooligans international – Holland“, obsahující video název souboru „futbalovi chuligáni 03 Balkan“
- 1 ks dvojbal s CD s popisem „Footbal Hooligans International – Poland“, a CD s popisem „Football Hooligans International – Russia“, obě CD obsahují stejnojmenná videa
- 10 ks letáků formátu A4, s nápisem „Kosovo patří Srbům“, a internetovou adresou www.nacionaliste.com
- 10 ks letáků formátu A4, s nápisem „Žádnou šanci komunismu, anarchismu, drogám“, s logem „Good night left side“
- 1 ks letáku „Der Vormarsch“ o dvou listech, obsahující nejrůznější články, jako např. Příprava na revoluci, Atentát, Nacionální socialismus apod.
- 1 ks listu formátu A3 s vyobrazením Barta Simpsona v německé uniformě, s rukávovou páskou s hákových křížem a zdviženou pravíci
- 1 ks listu formátu A4 s vyobrazením znaku s runami
- 1 ks letáku formátu A3 s nápisem „Save our land – join the klan“ a vyobrazením osoby v kápi, která svým vzezřením evokuje člena Ku-Klux klanu
- 2 listy s vyobrazením brány koncentračního tábora, znakem SS – Šťastné svátky. Pravděpodobně se jedná o vánoční a novoroční přání. Vyobrazení na listech celkem 4x.
- 1 ks letáku formátu A5 fotografiemi žena a odstavcem o bílé rase
- 1 ks bílo-černo-červeného obrázku ručně kresleného, s vyobrazením run a číslicemi 14 a 88
- 1 ks samolepky s nápisem „Blood&Honour -- Division Dobříš“
- 1 ks nášivky červené barvy s lebkou
- 1 ks černá dýka s pouzdrem – replika dýky SS, na čepeli je vyražen nápis „Meine Ehre heft Treue“, na rukojeti je symbol orlice s hákovým křížem v pařátech a dále symbol SS
- 1 ks šedé triko, velikost XL, s nápisem „Bound for Glory -- to untamed lands we sail“ a vyobrazením vikingské lodě na přední straně, na zadní straně vyobrazení Thorova kladiva a nápis „We came, we saw, we conquered“
- 1 ks černé triko, velikost L, s vyobrazením písmena „S“ v černém emblému, britské vlajky s nápisem „Ian Stuart“, na přední straně, na zadní straně nápis „Ian Stuart – 10 Jahre unbergessen“

- 1 ks černé triko velikost M, na přední straně s vyobrazením písmena „S“ ve štítu, dvou překřížených seker a orlice na pozadí s nápisem „Skrewdriver – Only The Strong Survive“
- 1 ks tmavé triko, velikost XL, na přední straně nápis „Ian Stuart – Forever In Our Hearts“, na zadní straně vyobrazení železného kříže s datem 1957-1993, a nápisem „Ian Stuart – Rest in Peace“
- 1 ks černé triko, velikost L, na přední straně zelený nápis „Mistreat – never forgive...., never forget...“ a vyobrazením bajonetu, na zadní straně zelený obrázek, pravděpodobně německého vojáka a nápis „never forgive..., never forget...“
- 1 ks černé triko, velikost L, na přední straně nápis „Skrewdriver – Live in Deutschland“, na zadní straně vyobrazení emblému, ve kterém je vepsán nápis „In memory of Ian Stuart“ a dále pravděpodobně místa koncertů a data, např. Nieheim 1987, Cottbus 1991, atd.
- 1 ks černé triko, na přední straně nápis „Blood&Honour“ a v červeném poli nápis „Against red front and mass reaction“
- 1 ks šedé triko, velikost L, na přední straně vyobrazení orlice a nápis „White Pride – Skrewdriver“
- 1 ks béžové triko, velikost L, na přední straně vyobrazení ozubeného kola a nápis „Project Vandal“, na zadní straně vyobrazení lebky s královskou korunou, kytary a hracích kostech a nápisem „Project Vandal“
- 1 ks červené triko, velikost L, na přední straně nápis „Adler“ a vyobrazení orlice nesoucí ruku sevřenou v pěst, na zadní straně nápis „Adler“
- 1 ks černé triko, velikost M, s nápisem „Support Blood&Honour Bohemia“ na přední straně, na zadní straně nápis „100% NS“
- 1 ks černé triko, velikost M, s vyobrazením vlajek různých států v kruhu, nápisem „Skrewdriver – Lands across the Sea“ na přední straně
- 1 ks CD s popisem „Max reset and hooligan“, obsahující 10 zvukových stop
- 1 ks dvojbal s nápisem „Nordfront“, uvnitř 1 ks CD s nápisem „Nordfront X CD1“, obsahující 15 zvukových stop, a 1 ks CD s nápisem „Nordfront X CD2“, obsahující 12 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Ultimatum – Vendetta“, obsahující 10 zvukových stop
- 1 ks DVD s popisem Avalon – Through the Chosen Eye“, obsahující audio a videosoubory k stejnojmennému filmu
- 1 ks CD s popisem „White honour, White pride 90-93“, obsahující 14 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Juden Mord – Arbeit macht frei“, obsahující 88 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Divize Römerstadt volume 1“, obsahující 12 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Skalinger“, obsahující 13 zvukových stop
- 1 ks CD s popisem „Adler“, obsahující 1 videosoubor adler.strih04
- 1 ks obalu s nápisem „Krátký proces“, bez CD
- 1 ks obalu s nápisem „Oidoxie – Schwarze Zukunft“, bez CD
- 1 ks nášivky s nápisem „Skinhead“
- 1 ks CD s popisem „Krátký proces – Pressburg“, obsahující 22 zvukových stop
- 1 ks stolní kalendář na rok 2009, obsahující fotografie evropských kapel, tzv. White Power Music, na přední straně je vyobrazen David Lane, zakladatel rasistické organizace The Order, a nápis „We must secure the existence of our people and a future for white children“
- PC vč. XE02508020618
- 1 ks DVD s popisem „Skrewdriver – Live in Germany“, obsahující audio a videosoubory k filmu – záznamu z koncertu kapely Skrewdriver

- 1 ks DVD s popisem „Ritorno a Camelot 2006“, obsahující audio a video soubory k filmu – záznamu z koncertu různých, pravděpodobně italských kapel tzv. White Power music

Obžalovaný [REDACTED]

za tento a sbíhající se tr. činy výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona a násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 196 odst. 3 tr. zákona, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Benešově, č.j. 2Tm 29/2009 - 777 ze dne 25.6.2010, jenž právní moci nabyl ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 14.2.2011, č.j. 13Tmo 91/2010 – 919, dne 14.2.2011,

podle § 260 odst. 2 tr. zákona za užití § 40 odst. 1 tr. zákona a § 35 odst. 2 tr. zákona k **souhrnnému trestu odnětí svobody na 20 (d v a c e t) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zákona za užití § 39a odst. 3 tr. zákona se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s dozorem.**

Podle § 55 odst. 1 písm. b) trestního zákona se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to následujících věcí:

- Mobilní telefon Nokia 6234, IMEI [REDACTED] se SIM kartou ET č. [REDACTED]
- Mobilní telefon LG KF510 IMEI [REDACTED] se SIM kartou T-Mobile č. [REDACTED] vč. kary MICRO SD HC 4GB zn. Kingstone
- Paměťová karta MICRO SD 4GB zn. APACER

Tímto rozsudkem se zrušuje výrok o trestu ohledně obžalovaného [REDACTED] z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14.2.2011, č.j. 13Tmo 91/2010 – 919, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný [REDACTED]

podle § 260 odst. 2 tr. zákona za užití § 40 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody na **18 (osmnáct) měsíců.**

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona a § 59 odst. 1 tr. zákona se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **24 (dvacetčtyři) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

Pro větší přehlednost odůvodnění rozsudku soud nejprve stručně popíše provedené důkazy (část I. odůvodnění rozsudku), poté se obecně vyjádří k některým „průřezovým“ skutkovým a právním otázkám (přesněji řečeno námitkám a vyjádřením obžalovaných, resp. obhájců a obžaloby), které se týkají všech, případně větší části obžalovaných (část II.

odůvodnění rozsudku), na závěr se vyjádří k otázce viny a trestu ohledně jednotlivých obžalovaných (část III. odůvodnění rozsudku).

I. Provedené důkazy

Soud provedl v hlavních líčeních důkazy výsledky výslechy obžalovaných [redacted] a [redacted] svědků [redacted] (pracovníka Policie ČR, ÚOOZ Kř PČR Jihomoravského kraje, expozitura [redacted] (pracovnice Policie ČR, ÚOOZ Kř PČR Jihočeského kraje, expozitura [redacted] (pracovníka Policie ČR, ÚOOZ Kř PČR, expozitura [redacted] (pracovníka Policie ČR, ÚOOZ Kř PČR Jihočeského kraje, expozitura [redacted] níže již jen „ÚOOZ“), [redacted] (který využil svého práva odepřít výpověď), provedeny byly znalecké posudky a výslech soudního znalce JUDr. PhDr. Ivo Svobody, Ph.D., a dále znalecké posudky soudního znalce Ing. Jana Janka.

Podle § 213 odst. 1 tr. řádu byly provedeny listinné důkazy na č.l. 216 - 4528 spisu, jak jsou zaprotokolovány na č.l. 16 protokolu o hlavním líčení ze dne 29.3.2011, spis Okresního soudu v Benešově sp. zn. 2Tm 29/2009 a Okresního soudu v Táboře sp.zn. 10T 159/2006, ve věci obž. [redacted] a dále důkazy, opatřené soudem či předložené obžalobou a obhájci obžalovaných. Zde především – po řádném poučení podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti a vyhlášky Národního bezpečnostního úřadu č. 527/2005 Sb., o personální bezpečnosti – podle § 213 odst. 1 tr. řádu za užití § 51b odst. 2 tr. řádu, svazek ÚOOZ Brno, sp. zn. Nt 1011/2011 (V 11/2011), týkající se obžalovaného [redacted] resp. listiny, týkající se obž. [redacted] předložené v témž režimu ÚOOZ České Budějovice, návrhy na zabránění věci předložené obžalobou, zprávy ÚOOZ České Budějovice a ÚOOZ Brno, Policií ČR, KŘP Olomouckého kraje, Územní odbor Olomouc, zpráva PČR, obv. oddělení Přerov a lustrace z informativního systému ETR a ZIS 2000, týkající se obžalovaného [redacted] několikrát sdělení ředitele Bezpečnostní informační služby (níže již jen „BIS“), brig. gen. [redacted] týkající se obžalovaného [redacted] otisky internetových stránek www.antifa.cz, www.academieknihy.cz, www.pancernet.cz, www.lidovky.cz, www.totalita.cz, www.ihned.cz, www.novinky.cz, atp., týkající se obecné problematiky propagace či projevu sympatií k hnutí, směřujícím k potlačení práv a svobod člověka, lustrace v CESO, týkající se osoby [redacted] encyklopedické heslo „organizace“ z akademického slovníku cizích slov a z Wikipedie, a další.

II. Obecná část odůvodnění rozsudku, pojednávající o některých skutkových a právních otázkách, týkajících se všech nebo větší části obžalovaných

A) Status White Justice jako organizace byl zpochybněn většinou obhájců, za všechny cit. závěrečnou řeč jednoho z obhájců obž. [redacted] „Dovolují si dokonce tvrdit, že White Justice žádnou organizací vůbec nebyla. Neměla totiž žádný organizační řád, neměla zbudovanou organizační strukturu, vedoucí, zástupce, kolektivní orgány, neměla žádný finanční fond, neexistuje písemný seznam členů, neexistují žádné písemné přihlášky, žádné stanovy či řády, žádné buňky či pobočky na území ČR.“ Pokud tak neučinil sám soud, jednotliví obhájci se obžalovaných a svědků opakovaně dotazovali, jak vnímali uskupení, jenž

samo sebe nazývalo White Justice. K dispozici byla rovněž řada důkazů listinných (viz např. na č.l. 2665/sv. 10 spisu „prohlášení organizace White Justice,“ z časopisu „Pretoria,“ resp. zmínky o White Justice jako organizaci na č.l. 2953 a 2959/obé sv. č. 11 spisu). Jen na okraj budiž zmíněno, že k otázce White Justice se spontánně vyjadřoval též soudní znalec JUDr. PhDr. Ivo Svoboda, PhD., což soud zcela pomíjí, neboť předmětem zkoumání bylo posouzení předložených materiálů, jejich symboliky, a způsobilosti k propagaci rasové výlučnosti, nesnášenlivosti apod. Znalec není podle trestního řádu způsobilý odpovídat na otázky, týkající se skutkových okolností (skutkového stavu věci), protože není v procesním postavení svědka. I tak měl soud dostatek podkladů pro posouzení této otázky. Tak obžalovaný [REDAKCE] uvedl k dotazu soudu, že White Justice jako organizaci vnímal vesměs svědek [REDAKCE]. Ten chtěl dle [REDAKCE] prostřednictvím fight campů nabrat lidi, aby se organizace rozrostla, aby se dostala do popředí. Úkolem této organizace bylo podle [REDAKCE] slovy obžalovaného [REDAKCE] „cvičit lidi na nějaký boj v budoucnu proti demokratickému systému.“ Obžalovaný [REDAKCE] je k této otázce rezervovanější, obžalovaný [REDAKCE] již o žádné organizaci ani jejich stanovách či členech neví. Rovněž obžalovaný [REDAKCE] do žádné organizace nebyl nikdy zapojen. Svědek [REDAKCE] sice nejprve hovořil o White Justice jako o organizaci (byť následně, byv konfrontován s citovanou výpovědí obžalovaného [REDAKCE], odmítl na toto téma hovořit a k věci se nakonec vyjádřil na dotaz obhájce obžalovaného [REDAKCE]), svojí výpovědí jinak *de facto* podpořil pravdivost výpovědi obžalovaného [REDAKCE] o tom že právě on byl ideovým motorem celého uskupení a současně (podle názoru soudu ve světle faktu, že sám není trestně stíhán, resp. jisté nepřehlédnutelné touhy po sebezprezentaci) nastínil cíle White Justice. Ty ovšem, dle přesvědčení soudu, byly do velké míry pouze jeho neuskutečnitelnými sny, které *nemuseli nutně sdílet další obžalovaní, byť přispívali na internetový portál White Justice, či toto uskupení jinak podporovali.*

White Justice tedy měla dle [REDAKCE] tvořit intelektuální elitu mezi pravicovými extremisty („šlo o to vybudovat intelektuální potenciál, na něco je nalákat, což byly ty fight campy, ukázat jim něco, sjednotit je a pomalu začínat stupňovat tyto další věci, což s masou svalnatých pitomců nejde,“ viz str. 9 protokolu o hlavním líčení ze dne 23.3.2011), militantní organizací, vycházející ze systému armády, kde každý má svoji funkci, svoje úkoly (viz str. 7 protokolu o hlavním líčení ze dne 23.3.2011). White Justice měla sjednotit pravicově orientované lidi. Fight campy měly účastníky vydrilovat, aby si uvědomili, že nesmí být „banda,“ která se sebere a někoho zbije, měly je naučit se bránit. Názorově se s ostatními shodovali na příslušnosti s krajní pravicí, včetně stejného názoru na národnostní menšiny. Předpokladem účasti byla znalost historie tzv. Třetí říše a 2. světové války. Podle [REDAKCE] se chtěli víc tlačit do politických částí nenásilnou formou.

Konečně, k dotazu obhájce obžalovaného [REDAKCE] svědek uvedl, že se s obžalovaným [REDAKCE] bavili a vyplynulo z toho, že by spolu mohli udělat nějakou organizaci. „Pokud jsem dotazován na to, kdo všechno bral White Justice jako organizované hnutí, tak to byste se musel zeptat lidí, co byli okolo nás. Je možné, že za organizaci jsem to považoval pouze já, podle toho, co jsem tady slyšel. Ve spoustě věcí jsme se asi neshodli.“ (str. 11 protokolu o hlavním líčení ze dne 23.3.2011). Výpověď svědka je třeba dát dle názoru soudu do kontextu s jeho další, poněkud nejasnou, výpovědí ohledně náplně činnosti White Justice, např. pokud se týče útoků na neživé cíle, kdy podle [REDAKCE] požadavek ostatních na něj byl na předání know-how k podpálení auta, proto tento návod pro ostatní sestavil. Jednalo se o jakýkoli majetek, ale účelem bylo se bránit (zřejmě tedy proti útokům aut). Nechtěli odstranit demokracii ale nebránili se hrubé síle, bránit se, i když tím poruší zákon. Pokud jde o prohlášení organizace White Justice z časopisu Pretoria to svědek nese-psal, je možné, že „v nějakých poznámkách byly některé tyto myšlenky.“

Z výše citované výpovědi plyne závěr soudu o velmi neuchopitelných (až zmatených) cílech lidí, kteří stáli u zrodu sítě. Pokud svědek [redacted] dodává, že se scházeli v baru, kde si dali pivo a zahráli si kulečnick a šipky, budeme nejbližší odpovědi na otázku, v jakých podmínkách celé uskupení vznikalo a fungovalo, resp. jak vážně byly myšlenky White Justice o „nacionální revoluci“ míněny.

Nezávisle na tom je třeba hodnotit obsah internetových stránek White Justice, fakt, že se na několika místech hovoří *výslovně hovoří jako o organizaci*, viz č.l. 2953/sv. 11 spisu, kdy obžalovaný [redacted] píše, že vítá návštěvníky na „*nových stránkách organizace White Justice*,” resp. na č.l. 2459/sv. 10 spisu, kde hovoří o „*projektu organizace WJ s Ahnenerbe „e-library of national socialism*“, resp. výpovědi obžalovaných [redacted] [redacted] a svědka [redacted] o fungování internetového portálu White Justice a o organizaci fight campů.

Takto lze uzavřít, že volně organizovaná skupina osob, nazývajících se White Justice, prokazatelně existovala a splňovala v sémantickém smyslu minimálně částečně kritéria, která by dovozovala toto uskupení nazvat organizací. Některé znaky organizace (dělba práce, spolupráce, koordinace úsilí a společný cíl) se zde určitým náznakem objevují, nicméně *nespojují obžalované natolik, aby se mohli označovat za přispěvatele k činnosti organizace.*

Šlo volnou, pouze částečně organizovanou sítí osob, kteří se navzájem pouze částečně znali a částečně spolu neměli nic společného. Svědek [redacted] a obžalovaný [redacted] sice rozvíjeli ([redacted] na internetových stránkách a [redacted] zřejmě spíše u restauračního stolu) fantazie o jakési odbojové neonacistické organizaci, podle pevného přesvědčení soudu však zůstalo pouze u tvorby neonacistického webu, organizace několika výcvikových táborů a publikace neonacistického fanzinu Pretoria, resp. údržby tzv. Redwatche.

Soud proto upravil popis skutku v souladu se skutkovými zjištěními. Na věci samé však označení White Justice jako volně organizované skupiny osob, nazývajících se White Justice, na místo „organizace,“ nezměnilo ničeho. Je tomu tak proto, že obžalovaní se trestných činů projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 261 tr. zákona, resp. podpora a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona, *dopustili nikoli tím, že propagovali a podporovali (či sympatizovali s) White Justice, ale tím, že podporovali (či sympatizovali s) neonacistické hnutí.*

Soud vysledoval určité nedorozumění na straně některých obhájců, související s tímto znakovým podstaty žalovaného trestného činu. Hnutím, které obžalovaní podporovali, propagovali či s nímž sympatizovali, nebylo White Justice, ale neonacistické hnutí, směřující k potlačování práv a svobod člověka. Zda White Justice nazveme organizací či částečně organizovanou volnou sítí osob není podstatné, pokud není věc žalována či soudem posuzována jako trestný čin podle § 260 odst. 1, *odst. 2 písm. b) tr. zákona*, tedy jako podpora a propagace hnutí, které směřuje k potlačení práv a svobod člověka, *spáchaná členy organizované skupiny*. Ani u „zakladatelů“ sítě White Justice nebyla věc žalována podle tohoto ustanovení, ač by jednání minimálně části obžalovaných mohlo být posuzováno jako jednání organizované skupiny, tedy sdružení více osob, v němž je provedeno určité rozdělení úloh mezi jednotlivé členy a jeho činnost se v důsledku toho projevuje určitou plánovitostí a koordinovaností, kterou se spáchaní činu usnadňuje a zvyšuje se pravděpodobnost dosažení sledovaného cíle (srov. č. 53/1976–II Sb. rozh. tr.), kdy judikatura se jinak k výkladu tohoto pojmu staví poměrně benevolentně (viz např. usnesení Nejvyššího soudu České republiky

sp.zn. 11 Tdo 113/2008, ze dne 17.4.2008, které hovoří o tom, že v případě rozdělení jednotlivých úkolů u trestné činnosti páchané členy organizované skupiny není třeba, aby byla předchozí dohoda učiněna výslovně či se vztahovala na všechny konkrétní okolnosti provedení činu). Soud však v tomto smyslu nepovažuje White Justice za organizovanou skupinu, není to ostatně ani tvrzeno obžalobou.

B) Pokud jde o podporu a propagaci/projevy sympatií nikoli k White Justice, ale neonacistickému hnutí, ve smyslu § 260 odst. 1, 2 tr. zákona, čímž se dostáváme k samotné **právní podstatě věci**, zde soud považuje věc za zcela jednoznačnou.

Podle stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13.12.2006, sp. zn. Tpjn 302/2005, se za hnutí ve smyslu § 260 odst. 1 tr. zákona považuje *skupina osob alespoň částečně organizovaná, byť třeba formálně neregistrovaná, směřující k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásající národnostní, rasovou, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob.*

Pro naplnění znaků této skutkové podstaty je nutné, aby hnutí existovalo v době, kdy je pachatel podporoval či propagoval, a to i v jeho modifikované podobě (např. neofašistické nebo neonacistické hnutí apod.). Propagace takového hnutí potom může být uskutečňována *otevřeně, ale též skrytě prostřednictvím publikace či jiného uveřejňování názorů, záměrů a ideologie tohoto hnutí* (Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. července 2002, sp. zn. 5 Tdo 337/2002, pro úplnost budiž zmíněno, že tímto usnesením byl současně s vyslovením zmíněného právního názoru zrušen rozsudek nalézacího soudu a usnesení soudu odvolacího ve věci trestního stíhání, jehož předmětem bylo vydání a volný prodej 106 000 výtisků knihy Adolfa Hitlera „Mein Kampf;“ a věc byla vrácena do stadia vyšetřování, neboť obstarané důkazy neodůvodňovaly závěr o vině). Rovněž podle doktrinárního výkladu (P. Šámal, F. Púry, S. Rizman: Trestní zákon – komentář, C.H. Beck, 6 vydání, Praha 2004) má „*zákon zejména na mysli hnutí formálně neregistrovaná, hlásající zášť (dle důvodové zprávy – zesílená nenávisť) vůči určitým skupinám (národnostním, rasovým atd.) lidí.*“

Projevít sympatie podle § 261 tr. zákona potom znamená *vyjádřit buď výslovně, nebo konkludentně svůj pozitivní názor a vztah k hnutí uvedenému v ust. § 260 tr. zákona.* Pachatel vyjadřuje svůj názor a vztah bez přímého úmyslu ovlivnit jiné osoby. Pachatel musí vědět, že svým jednáním projevuje sympatie k hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod občanů nebo hlásá národnostní, rasovou, náboženskou, třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob, neboť jde o úmyslný trestný čin.

Obžalobou použitá právní kvalifikace podle trestního zákona jinak koresponduje s přechodnými ustanoveními nové hmotněprávní úpravy, když zločin založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 2 tr. zákoníku je ohrožen sazbou 3 léta až 10 let, tzn. sazbou přísnější, než trestný čin podle § 260 odst. 2 tr. zákona, který je ohrožen trestní sazbou „pouze“ 3 léta až 8 let. Proto bylo na místě postupovat podle právní úpravy, účinné v době, kdy byl trestný čin spáchán. Soud dodává, že se rozhodl jednání části obžalovaných posuzovat toliko jako trestný čin projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 261 tr. zákona. Přechin dle ust. § 404 tr. zákoníku je ohrožen stejnou trestní sazbou, jako trestný čin dle § 261 tr. zákona, to jest 6 měsíců až 3 léta, i zde tedy bylo na místě postupovat podle právní úpravy, účinné v době spáchání trestného činu.

C) Obhájcem obžalovaného [redacted] bylo v závěrečné řeči mj. argumentováno, že obžalovaný je stíhán pro jednání, které měl spáchat buď rozhlasem, televizí nebo jiným účinným způsobem. Jiný účinný způsob v tehdejší úpravě, podle které soud postupuje, není nějak blíže specifikován, podle obhájce se v § 403 tr. zákoníku o veřejně přístupné počítačové síti výslovně hovoří, zatímco v předchozí hmotněprávní úpravě, podle níž jsou obžalovaní stíháni, toto ještě specifikováno nebylo (nebyl zde *expressis verbis* použit výraz „veřejně přístupná počítačová síť“). Soud v tomto odkazuje na doktrinální výklad (P. Šámal, F. Pury, S. Rizman: Trestní zákon – komentář, C.H. Beck, 6 vydání, Praha 2004) ust. § 89 odst. 4 tr. zákona (tj. výkladová pravidla), kdy trestný čin je spáchán veřejně, jestliže je spáchán mj. obsahem tiskoviny nebo rozšiřovaného spisu, filmem, rozhlasem, televizí nebo jiným obdobně účinným způsobem. *Jiným podobně účinným způsobem* se podle tohoto výkladu, s nímž se soud zcela ztotožňuje, rozumí též naplnění znaků trestného prostřednictvím *veřejně přístupné počítačové sítě*, kterou se rozumí funkční propojení počítačů do sítí s cílem vytvořit informační systém pracující s tzv. dálkovým přístupem, jakým je především internet, cit: „*Zejména pomocí www stránek může nejčastěji docházet ke spáchání činu veřejně jiným obdobně účinným způsobem.*“ Za propagaci (resp. v případě obžalovaného [redacted] podporu) hnutí, směřujícího k potlačení práv a svobod člověka jiným účinným způsobem, ve smyslu § 260 odst. 2 tr. zákona, je tedy bez jakýchkoli pochybností možno považovat též spáchání trestného činu prostřednictvím internetové počítačové sítě.

D) Pokud jde o veřejně přístupnou počítačovou síť internet jako nástroj trestné činnosti, obhájci prakticky všech obžalovaných namítali, že internetová stránka White Justice byla chráněna heslem a byla tedy veřejně nedostupná. Dle jejich názoru tedy nebyla naplněna skutková podstata ust. § 260 odst. 2 tr. zákona, kdy obžalovaní nepropagovali hnutí, směřující k potlačení práv a svobod člověka atp. podobně účinným způsobem, když internetové stránky White Justice nebyly vůbec veřejně přístupné tak, jak tvrdí obžaloba.

S touto námitkou se soud ztotožnil pouze částečně, a to co do úvah o způsobu spáchání trestného činu obžalovanými, resp. co do jeho intenzity, nikoli do závěrů o tom, zda se vůbec obžalovaní prostřednictvím internetové stránky sítě White Justice mohli dopustit trestného činu. *Z provedených důkazů totiž vyplývá, že přístup na web White Justice dostal každý, kdo o něj požádal.* Fungování stránek popsal jejich hlavní administrátor, obžalovaný [redacted]. Ten uvedl, že web www.whitejustice.com byl veřejně přístupný, pokud se stala chyba v nějakém systému, ale jinak pouze za užití hesla. Každý uživatel dostal svůj nick, o který si požádal, dostal k němu heslo, které mu bylo zasláno zpátky a pod tím se mohl přihlásit a přispívat reakcemi. Obžalovaný poté sice dodal, že se nicky přidělovaly většinou podle známých lidí, že se oni lidé znali třeba z koncertů nebo demonstrace, nicméně současně uvedl, že o „*přístupu na web rozhodovali asi čtyři lidé, obžalovaný [redacted] a další nezná, pamatuje si pouze jejich nicky.*“ Administrátoři se navzájem neznali. Např. obžalovaný [redacted] dostal nick, aniž obžalovaný [redacted] věděl, že jej uděluje jemu, u hlavního líčení si ani nebyl jistý, zda obžalovaný [redacted] na stránky White Justice přispíval, ač obžalovaný [redacted] doznal, že ano. Obžalovaný [redacted] sám neví, kdo se skrýval pod [redacted] nezná [redacted]. K dotazu na obžalovaného [redacted] uvedl, že neví, pod jakým jménem přispíval na web, je možné že k.kada, ale s přispěvateli se nepředstavovali „já jsem [redacted] nebo „já jsem pan [redacted]“, *To bylo vlastně anonymní, všechna sdělení.*“ Podobně obžalovaný [redacted] ve své výpovědi uvádí: „*Dal jsem to do vyhledávače, pak jsem zjistil, že se musím zaregistrovat, tak jsem poslal email na nějakou jejich centrálu, tam jsem si vybral [redacted] a své heslo, tam mi bylo sděleno, že to budu používat jen já a nikdo jiný.*“ Podobně obžalovaný [redacted] „*Netušil jsem, kdo je administrátorem stránek White Justice. Pokud si pamatuji, tak přístup na stránky se získával přes e-mail. Byla tam*

nutná registrace pro vkládání příspěvků a byl tam uvedený e-mail, na který se měla odeslat žádost o povolení přístupu. Neprověřovali si mě, jestli nespolupracuji s policií.“ Ani obžalovaný [REDAKCE] účastníky diskuse neznal, znal jenom jejich nicky. Na č.l. 2800 spisu/sv. č. 11, se jinak příspěvatel [REDAKCE] strachuje, co si pomyslí návštěvníci webu, když budou v příspěvcích gramatické chyby, obžalovaný [REDAKCE] alias [REDAKCE] mu odpovídá, že je mu to jedno, jestli dělá gramatické chyby, protože ve „Waffen SS se hodnotili(sic) vojenské schopnosti a ne intelekt.“ Pomineme-li nechtěnou komiku tohoto příspěvku, je zřejmé, že obžalovaný web nechápal jako uzavřené společenství ale jako portál, určený cizím návštěvníkům k propagaci určitých myšlenek, takto (obrodou a rozšiřováním nacionalistického hnutí nřsobením navenek) také aktivity White Justice měly být směřovány podle obžalovaného [REDAKCE] a svědka [REDAKCE]

Obžalovaní a potažmo jejich obhájci tedy tvrdí, že se návštěvníci webu na jednu stranu navzájem z větší části vůbec neznali, netušili, kdo jsou ostatní příspěvatelé (White Justice tedy nebyla, jak tvrdí obžaloba, žádná organizace), na druhou stranu tvrdí, že šlo u jejich internetových stránek o zcela uzavřenou společnost. Obojí současně však není možné.

Každý, kdo v dnešní době používá uživatelsky internet ví, že na určité, typicky diskusní portály, dostane přístup každý, kdo o něj požádá. Důvodem není uzavřenost diskuse, ale možnost administrátora či správce serveru zamezit do budoucna přístupu lidem, kteří porušují pravidla diskuse, uzamčením účtu, tzv. „banem,“ kdy se onen účet poté nemůže k serveru trvale, nebo jen po určitou dobu, připojit. Tyto portály je možno považovat automaticky za veřejné, protože přístupu na ně nebrání větší překážka, než jednoduchá žádost o nick, tedy heslo, která žadateli doputuje na e-mail.

Soud tedy učinil z těchto skutkových zjištění dva závěry:

a) Jednak posoudil nižší společenskou nebezpečnost jednání obžalovaných prizmatem faktu, že internetová konference, která je sice přístupná každému, kdo si požádá o nick, je na jedné straně jednoznačně veřejná, na druhé straně *automaticky selektuje adresáty na ty, kterým vůbec nestojí za to na podobnou konferenci vstoupit, pokud je to stojí víc sil, nežli kliknutí myši, a na ty, kteří mají o téma zde diskutované větší zájem a o nick požádají.* To samozřejmě snižuje intenzitu útoku na zájem chráněný trestním zákonem.

b) Soud vzal v úvahu, že se obžalovaní svého jednání dopustili právě prostřednictvím internetu, intenzita jejich zásahu do zájmu chráněného trestním zákonem je tedy snižována samotným použitým médiem, když informační význam diskusí na internetu je v současné společnosti devalvován záplavou pochybných sdělení nejrůznějšího charakteru. V daném případě tedy nelze podle přesvědčení soudu klást zcela na roveň společenskou nebezpečnost a následky propagace (resp. projevů sympatií) např. televizí či rozhlasem a prostřednictvím internetové sítě.

Zejména závěr soudu ad a) našel svůj významný dopad na výrok o trestu pro všechny obžalované.

E) Přihlášení se k myšlenkám neonacistického hnutí, a to zejm. k odkazu německého nacismu, k myšlenkám rasové výlučnosti a zášti k jiným národům, etnickým skupinám a názorově odlišným skupinám osob, a dále k myšlence potlačení práv a svobod člověka, a to občanských práv a politické plurality, jak soud ve výroku rozsudku upravil popis skutku předložený mu obžalobou, vyplývá po skutkové stránce ze znaleckých posudků

soudního znalce JUDr. PhDr. Ivo Svobody, PhD.. Znalec se jinak nevyjadřoval pouze k obsahu internetových stránek White Justice, ale též k materiálům, nahrávkám či nejruznějším předmětům s neonacistickou tematikou, zajištěným u obžalovaných. Znalec stvrdil svoje znalecké posudky a pokud jde o obsah webu, poskytl soudu obsáhlý úvod do metodologie identifikace společensky závadných extremistických textů a zástupné symboliky, který soud nepovažuje za potřebné podobně opakovat. Za uzavřenou považuje soud rovněž polemiku obhájců obžalovaného [redacted] ohledně vlajky říšského válečného námořnictva (Kriegsmarine) z let 1939-1945 jako na čl. 1459 spisu. Z hlediska otázky propagace a projevů sympatií byl jinak cenný exkurz znalce do rozdílu mezi sběratelstvím artefaktů moderní historie a propagací totalitárních ideologií, resp. do užití zástupné (smluvené) neonacistické symboliky (kdy např. číslice 88 představuje „šifrovaný“ nacistický pozdrav Heil Hitler, neboť osmé písmeno v abecedě je H). Soud se zamýšlel nad touto otázkou rovněž a má za to, že sběratelství nacistických militarií nezahrnuje automaticky pozitivní hodnocení historických faktů, které jsou společností odmítnuty jako negativní a jejichž podpora a propagace je prohibována, zatímco (vice versa) přihlášení se ke skutečnému (ať již obecně sdílenému či smluvenému) významu jakékoli takové symboliky jako k následováníhodnému má být takto posuzováno a proto jsou v tomto kontextu i jinak běžné sběratelské kousky zneužitelné k trestné činnosti.

Z řad několika obhájců a obžalovaných zazněla dále obhajoba, opřena o zájem o moderní historii, jehož projevem měly být články či reakce vkládané na web. Soud záměrně opatřil a v hlavním líčení provedl důkaz článkem z oblasti vojenské historie, který pojednává o obdobném tématu, jaké bylo zmiňováno v souvislosti s nyní projednávanou věcí. Učinil tak proto, aby mohl pojmenovat rozdíl mezi glorifikací válečných zločinců a tendenčním líčením úspěchů nacistického Německa na válečném poli a mezi objektivním, nezkráceným popisem událostí, k nimž v průběhu II. světové války docházelo. Jedná se o článek ze serveru www.panzernet.cz na čl. 4641 – 4653 spisu/sv. po podání obžaloby, který pojednává o osobě Michaela Wittmana, kapitána SS a jednoho z nejznámějších tankových velitelů 2. světové války. Článek několikrát zmiňuje zneužití vojenských úspěchů Witmanna nacistickou propagandou, resp. lživé informace nacistů o jeho smrti, aniž by musel jakkoli cenzurovat jeho válečnou kariéru. Lze jej srovnat např. s článkem Jochen Peiper na čl. 2761/sv. 11 spisu, umístěným na web obžalovaným [redacted]. Článek pojednává o plukovníku Waffen SS, který se vlastně původně jmenoval Joachim, ale toto jméno mu „znělo příliš židovsky,“ vzal si „rasově čistou dívku jménem Sigurd,“ jeho nadřízený Heinrich Himmler jim lásku přál, neboť „byl rád, že se takto mladí árijští lidé dávají dohromady“ a těšil se také z Jochenových válečných úspěchů, které problematizuje pouze fakt, že se Peiperova jednotka měla dopustit masakru belgických civilistů u Staveltonu, resp. známého Malmédského masakru neozbrojených amerických vojáků během německé ofenzivy v Ardenách. Článek hovoří o Peiperovi jako o věrném hrdinovi a vojáku SS, který „bojoval za Evropu proti bolševickému teroru.“ Hned následující článek obžalovaného pojednává o Theodoru Eickovi, který se podílel na pumových atentátech SS před převzetím moci nacisty a zahynul v Rusku jako velitel motorizované divize Totenkopf SS, s komentářem „stejně jako Eicke nenáviděl tehdejší Systém, tak i my nenávidíme tento. Stejně jako Eicke proti tomuto Systému bojovat, měli by jsme proti němu bojovat i my. Stejně jako Eicke položil svůj život za to, čemu věřil, měli by jsme i my být připraveni položit svůj život za vlast, národ a myšlenku Vůdce.“ Ani při nejvyšší míře relativizmu nelze označit podobné články za historická pojednání. Soud má za to, že se na stránkách White Justice historická fakta popisují způsobem, který lze označit bez dalšího za neonacistickou propagandu.

Některými z obhájců (za všechny obhájce obžalovaného [redacted] bylo v průběhu hlavního líčení argumentováno v další rovině, totiž že se též krajní levice dopouští obdobného jednání, jenž je obžalovaným kladeno za vinu. Obhájce obžalovaného předložil soudu článek z deníku Dnes ze dne 7.11.2009, „Foťte ideové nepřátele,“ a dále článek ze serveru www.antifa.cz, z něhož je patrné, že toto hnutí pořádalo tzv. Antifašistický letní tábor, jehož náplní byla vedle ideové výuky též sebeobrana a bojové sporty, resp. že zde měly být „reportovány“ zprávy o stavu neonacistické scény a antifašistických aktivit (viz č.l. 4600 – 4605 spisu/sv. podání obžaloby).

Soud tvrzení obhájce obžalovaného nezpochybňuje, možné nedovolené jednání osob v jiných, soudem nyní neprojednáváných případech, však nemůže automaticky činit beztrestným jednání obžalovaných, kterých se konkrétní věc projednávána tímto soudem naopak týká. Soud šel ve svých úvahách ještě dál a dodává, že nemusí jít pouze o obhájcem zmiňované shromažďování údajů o exponentech krajní pravice, resp. monitorování neonacistických aktivit příznivci tzv. hnutí Antifa. Je totiž nepopíratelnou skutečností, že se minimálně v soukromých masmédiích běžně vysílají filmy a seriály, oslavující marxismus stalinského typu, za všechny byl na č.l. 4731-4732/sv. po podání obžaloby, zmíněn otisk stránek www.totalita.cz, týkající se tr. oznámení na vysílání televizního seriálu „30 případů majora Zemana.“ Soud si je tedy vědom toho, že se nedovolené propagace totalitární ideologie mohou dopouštět též příznivci krajní levice, bere v úvahu též fakt, že je veřejně, tedy prostřednictvím televize, *de facto* glorifikován stalinský marxismus formou režimních seriálů. Určitý rozdíl zde lze spatřovat v tom, co Nejvyšší soud ČR judikoval ohledně úmyslu pachatele přinejmenším ve formě *srozumění*, který musí zahrnovat i tu skutečnost, že pachatel hodnoceným jednáním (např. vydáním knihy, článku, vytištěním triček, peněžitým darem) podporuje nebo propaguje některé z hnutí naplňující podmínky ustanovení § 260 trestního zákona (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 3. 2005, sp. zn. 3 Tdo 1174/2004). Zde jde tedy spíše o otázku úmyslu osob, které podobné pořady zařazují do vysílání, tedy zda jednájí v úmyslu zvýšit díky tzv. ost-algii, tj. sentimentu části diváků po životním stylu za minulého režimu, sledovanost určité televizní stanice uvedením určitého kontroverzního seriálu, či zda chtějí propagovat totalitární ideologii. Nejde tedy nutně o kvalitativně jinou formu propagace, ale o otázku úmyslu pachatele, tedy subjektivní stránku trestného činu. Z jednání všech obžalovaných lze oproti tomu jednoznačně dovodit zavinění ve formě úmyslu minimálně nepřímého, což souvisí také s otázkou, do jaké míry je určitá propagace (či projevy sympatií) hnutí, namířené mj. proti názorovým či národnostním menšinám, schopna přivodit následky, kterým má její zákaz předcházet. Uvedení propagandistického seriálu o působení StB či o únorovém puči v roce 1948 nepovede, minimálně ne bezprostředně, k jejich opakování. V nyní projednávané věci je situace mnohem složitější. Tak na čísle listu 2781 spisu p.v./sv. 11 po podání obžaloby, reaguje přispěvatel Weisthor na článek „Zápalná láhev,“ popisující výrobu tzv. „molotovova koktejlu,“ v tom smyslu, že je bezpečnější místo sirek použít hadr napuštěný hořlavinou, pak „zapálit a hod“ se symbolem tzv. „smajlíku.“ Na to reaguje obžalovaný [redacted] s tím, aby se na něj Weisthor obrátil, pokud jde „schopný ohledně chemie.“ Příspěvek je datován dnem 9.4.2008, tedy téměř na den přesně rok před tím, kdy v dubnu 2009 v obci Vítkov na Opavsku neonacisté zapálili pomocí zápalných lahví dům obývaný romskou rodinou, následkem čehož utrpělo dvouleté dítě popáleniny třetího a čtvrtého stupně na více než 80% těla. Soud v žádném případě netvrdí, že by byl obžalovaný inspirátorem tohoto skutku, ale z obecného hlediska je právě tento detail dobrou ilustrací závěrů, učiněných v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. července 2002, sp. zn. 5 Tdo 337/2002, ohledně trestnosti propagace či podpory *existujícího, byť nijak neregistrovaného hnutí*. Právě existence určitého hnutí (skupiny osob), již je určitá informace adresována, může totiž podle názoru soudu v konkrétním případě vyústit v konkrétní násilné jednání proti

příslušníkům národnostní menšiny či např. názorovým oponentům. Podobně totiž obžalovaný [REDAKCE] na č.l. 2761/ sv. 11 spisu, vyzývá, aby si na místo „kecání“ někdo opravdu „podal“ Leoše Kyšu, redaktora časopisu *Instinkt*, patřícího podle článku, na který reaguje, „švýcarsko-židovskému podnikateli Pawlovskému,“ jenž podle článku útočí na „rasově uvědomělé bílé ženy a naše děti,“ aktivistky RWU a Women side, kdy v článku je zveřejněno též mobilní číslo onoho redaktora a jeho fotografie (viz č.l. 2760/ sv. 11 spisu). Obecně řečeno, pokud kdokoli na neonacistickém webu zveřejní dostatek nenávistných článků vůči určité skupině lidí (Romům, Židům, liberálům, antifašistům apod.), s výzvami, že je třeba přestat pouze hovořit a začít konat (kteréžto výzvy se na stránkách White Justice opakovaně objevují), riskuje, že se na druhém konci internetového připojení někdo zvedne od počítače a skutečně konat začne. Zabránit podobným neblahým následkům je také hlavní účel trestněprávní regulace šíření takových myšlenek, jaké zaznívaly na portálu White Justice.

F) Obhájce obžalovaného [REDAKCE] zmínil v závěrečné řeči další důležitý aspekt, se kterým se chce soud vyrovnat, když odkázal (byť bez citace příslušné judikatury) na závěry Evropského soudu pro lidská práva, na základě kterých se dovozuje, že **svoboda projevu je svým obsahem, významem a stupněm právní ochrany v zásadě na stejné úrovni jako rovnoprávnost občanů bez ohledu na jejich národnost, rasovou, náboženskou či třídní příslušnost.** Dojde-li podle obhájce v konkrétním případě ke střetu těchto dvou chráněných práv a svobod, musí být rozhodnutí soudu vyvážené a k zásahu do sféry práv a svobod obviněné osoby by jeho prostřednictvím mělo docházet, jen je-li to skutečně nezbytné.

Soud konstatuje, že v rámci tuzemského právního řádu je svoboda projevu (spolu s dalšími svobodami) zaručena článkem 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, kdy „svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“ Hned v čl. 17 odst. 4 je však toto právo derogováno, když svobodu projevu lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu a veřejnou bezpečnost. V daném případě trestní zákon suspenduje ochranu svobody projevu v zájmu konkurenční hodnoty, již je ochrana základních lidských a občanských práv a svobod, rovnoprávnost lidí bez rozdílu rasy, národnosti, náboženské příslušnosti, sociální příslušnosti a původu. I to jsou základní práva a svobody uvedené v Listině základních práv a svobod. Součástí ochrany práv a svobod je nejen ochrana jednotlivce proti státní moci, ale i ochrana proti takovým aktivitám a hnutím, které by ve svém důsledku vedly k politickému zpochybnění či omezení práv a svobod. „*Za principiální ohrožení práv a svobod je nutné považovat jakoukoli diskriminaci určité skupiny lidí, tedy porušení principu rovnosti, jak je garantován v Listině základních práv a svobod v čl. 3 odst. 1 Listiny*“ (op citováno z usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. července 2002, sp. zn. 5 Tdo 337/2002).

S otázkou nestolenou obhájcem obžalovaného [REDAKCE] úzce souvisí ještě jeden fakt, který soud nepřehlédl, a totiž že se materiály, na něž se web orientoval, blížily spíše jakémusi „nacistickému retru.“ Resentimentem po tzv. Třetí říši a řešením problémů, které byly aktuální pro německé nacisty ve třicátých letech minulého století se zabývá mnohem více, než současnými sociálními problémy. Spíše jen výjimečně se články dotýkají Romů (např. příspěvek na č.l. 3125 – 3129/sv. č. 11 spisu, „o potulných Cikárech“), hlavním tématem jsou údajné zločiny *demokracie* (např. obžalovaný [REDAKCE] *demokracie je zkáza lidstva*“), *Židů* (články obžalovaného [REDAKCE] „*Opravdu mohou židé za všechno?*“, článek „*Počty židů v ČR a jejich vliv*“ na č.l. 3156 spisu/sv. 11 spisu a jejich seznam, nevylíkájící ani současného prezidenta ČR, známé moderátory a herce), včetně „*žida T. G. Masaryka*,“ atp. Dále je to glorifikace hitlerovského nacismu a jeho představitelů či promotérů, počínaje Adolfem Hitlerem a Reinhardem Hendrichem a konče prostými tzv. válečnými hrdiny. Soud

v tomto smyslu upřesnil skutkovou větu obžaloby v souladu se skutkovými zjištěními, protože právě *myšlenkou potlačení práv a svobod člověka, a to občanských práv a politické plurality, je kontaminována velká část příspěvků*. Pokud by se internetové stránky White Justice zabývaly konkrétními neblahými sociálními jevy, resp. pokud by se zabývaly skutečnou politickou diskusí, aniž by takto razantně atakovaly demokratický právní řád, politickou a sociální pluralitu, měl by soud s úvahami o aplikaci čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod mnohem více práce (resp. obžalovaní by nebyli zřejmě vůbec stíháni). Výzvy k odstranění demokratického právního řádu či k likvidaci nejrůznějších domnělých nepřátel národa (reprezentovaného zde krajní pravicí), však *nejsou podle názoru soudu vyjádřením svobody slova, která by požívala ústavní ochrany ve smyslu, naznačovaném obhájcem obžalovaného* [REDAKCE]

G) Vedle posouzení naplnění objektivní stránky trestného činu bylo ohledně obžalovaného [REDAKCE] nutno objasnit **angažmá [REDAKCE] jako informátora Policie ČR, resp. otázku jeho údajné spolupráce s BIS**. Soud proto provedl dokazování, jehož cílem bylo:

a) osvětlit otázku trestní odpovědnosti samotného obžalovaného, který tvrdí, že se trestné činnosti dopouštěl jako informátor ÚOOZ a osoba, jednající ve prospěch BIS. Odmítá tedy naplnění subjektivní stránky trestného činu, konkrétně úmyslné zavinění (§ 4 tr. zákona), když podle vlastních slov nejednal v úmyslu spáchat trestný čin, ale ve prospěch bezpečnostních složek a dále;

b) vyloučit možnost, že by se jeho spoluobžalovaní stali obětí policejní provokace (resp. provokace, která by byla iniciována BIS). To by s ohledem na fakt, že institut tzv. agenta provokatéra nebyl dosud do tuzemského právního řádu inkorporován a policejní orgány se nesmí na trestné činnosti aktivně samy podílet ve smyslu jejího iniciování, podněcování či rozvíjení, znamenalo naprosto zásadní dopad na otázku trestnosti jednání minimálně části obžalovaných (zde především diskutérů na internetových stránkách White Justice, kteří na **příspěvky obžalovaného [REDAKCE] reagovali**); a konečně

c) vypořádat se alespoň rámcově s obžalovaným nastolenou hypotézou, že policejním provokatérem nebyl jen on sám byl, ale že veškeré aktivity White Justice byly (politicky motivovaným) dílem BIS. Soud se touto obžalovaným nastolenou otázkou musel vypořádat již proto, aby nebylo jeho rozhodnutí napadnutelné z hlediska podezření z absence nestrannosti, resp. obžalovaným vyslovených narážek na to, že soud má být v této trestní věci jakýmsi nástrojem protiextremistické politiky výkonné moci.

Obžalovaný [REDAKCE] se poprvé o spolupráci s policií, resp. s (údajně) BIS, vyjádřil u (v pořadí druhého) výslechu na Policii ČR dne 17.6.2010, tedy před skončením přípravného řízení. Soud jinak jen na okraj podotýká, že vyhověl námitce obhájce obž. [REDAKCE] týkající se výslechu obž. [REDAKCE] Policií ČR dne 17.6.2010, kdy obhájci ostatních spoluobžalovaných nebyli o výslechu obžalovaného vyrozuměni a neměli možnost se výslechu účastnit (namítal tedy porušení § 41 tr. řádu), a nepřihlížel k vyjádřením obžalovaného [REDAKCE] týkajícím se ostatních spoluobžalovaných, učiněným u tohoto výslechu. Vyjádření obžalovaného u tohoto výslechu, týkající se *jeho vlastní osoby*, potom soud posoudil jako uplatnění jeho práva na obhajobu, na němž by neměl být chybným postupem policie zkrácen, proto k němu soud přihlédl. Obžalovaný [REDAKCE] se každopádně k otázce vyjádřil podrobně (a za účasti všech obhájců) přímo u hlavního líčení dne 25.5.2011 (viz protokol o jeho výslechu na č.l. 4922 – 4929 spis/ sv. po podání obžaloby). Zde uvedl, že

v roce 2006 - 2007 komunikoval s přítelem z Izraele o šíření neonacismu ve východní Evropě a obžalovaného „*napadlo zjistit si o tom víc.*“ Začal kontaktovat různé skupiny přes internet, účastnil se neonacistického pochodu, kde získal kontakt na příslušníky Národního odporu Brno, vstoupil v kontakt s lidmi z Národního odporu Olomouc, s jistým [REDAKCE] alias Sedlis-Diehardem, což je jeden z představitelů Národního odporu. Na jaře 2008, asi 19.7.2008, vstoupil v kontakt s ÚOOZ, konkrétně s policistou [REDAKCE]. Obžalovaný chtěl Národní odpor „odstránit“ od peněz, protože jeho exponenti vydělávají na členských příspěvcích, které činí 100.000 až 150.000,- Kč měsíčně. [REDAKCE] mu po navázání spolupráce sdělil, že jej budou kontaktovat dva civilní zaměstnanci Ministerstva vnitra v „otázce“ White Justice. Se zaměstnanci Ministerstva vnitra se obžalovaný údajně sešel, ptali se ho na síť White Justice, sdělili mu, že mají jiné cíle než ÚOOZ, mají totiž zamezit plánovaným teroristickým útokům. Proto měl proniknout do White Justice, což učinil a „*v hierarchii rychle postupoval,*“ posílal, jak mu bylo uloženo oněmi „zaměstnanci,“ příspěvky na internetové stránky organizace, poznatky poté předával ÚOOZ a „*lidem z BIS.*“ Uložili mu, aby přitvrdil, získal si důvěru, obžalovanému byla pracovníky BIS (k výslovnému dotazu soudu uvedl že nikoli ÚOOZ) slibována beztrestnost, pokud se nedopustí trestného činu, např. násilné nebo majetkové trestné činnosti. Řekli mu „*Přitvrdíte, dostaňte se mezi ně, ale nesmíte spáchat žádný zločin tím, že byste někomu ublížil na zdraví, abyste něco rozbil nebo demoloval.*“ Údajní pracovníci Ministerstva vnitra také monitorovali jeho schůzku s [REDAKCE] [REDAKCE] v Mostě. Po nějakém čase jej [REDAKCE] [REDAKCE] předal [REDAKCE] pracovali na monitorování aktivit Národního odporu v Olomouci. Poskytli mu operativní techniku včetně zařízení k záznamu. To bylo v roce 2008 či 2009. V roce 2009 byl obžalovaný také v Táboře, kde měl schůzku s obžalovaným [REDAKCE]. V roce 2009 se webu Antifa objevila informace, že je obžalovaný s největší pravděpodobností policejní informátor, od té doby s ním lidé z neonacistické komunity přerušili kontakt.

O chystaném zadržení obžalovaných a domovních prohlídkách byl obžalovaný podle vlastních slov předem informován. Obžalovaný [REDAKCE] dále svoje tvrzení o privilegovaném postavení, kterého údajně požíval v době, kdy byla policejní akce White Justice realizována, u výslechu před soudem doplnil o další podrobnosti. Obžalovaný vypovídá, že mu velitel zásahu poté řekl, že mají instrukce chovat se k obžalovanému a nic mu nevzít. Nevzali mu ani počítač, ani telefon. Dále podle něj údajně přišel „*příkaz seshora*“ nepodávat na něj návrh na vzetí do vazby, na všechny ostatní přitom návrh podán byl.

Obžalovaný jinak rozvinul u výslechu před soudem myšlenku, že projekt White Justice je provokace BIS, protože v rámci sítě bylo několik konfidentů, kteří spolupracovali s policií nebo s BIS. Obžalovaný má informace „od lidí z ÚOOZ,“ že vznikla státní zakázka zlikvidovat Dělnickou stranu a „*zátah*“ na White Justice se jim tudíž hodil, došlo k němu před „*tím soudním stáním*“ (pozn: míněno jednání Nejvyššího správního soudu v Brně ze 17.2.2010, kdy NSS k návrhu vlády ČR rozhodl o rozpuštění Dělnické strany).

Svědka [REDAKCE] [REDAKCE] z ÚOOZ Brno (kterého ve smyslu § 99 odst. 1 tr. řádu na žádost předsedy senátu zprostil ministr vnitra mlčenlivosti o ohledně spolupráce s obžalovaným jako policejním informátorem) soudu uvedl, že s obžalovaným spolupracoval od srpna 2009, kdy jej převzal od [REDAKCE]. O BIS spolu nikdy výslovně nehovořili, v písemnostech, souvisejících s projednávanou věcí, se pouze hovořilo o tom, že [REDAKCE] předal obžalovaného „*pracovníkům bezpečnostních složek.*“ Svědek [REDAKCE] soudu potvrdil, že mu obžalovaný [REDAKCE] posléze řekl, že oni lidé mu slibovali beztrestnost nebo „*podmínku.*“ To, že [REDAKCE] slibovali údajní pracovníci bezpečnostních složek beztrestnost, svědkovi potvrdil též [REDAKCE]. Nikdy však nepadlo ani slovo o BIS, onou bezpečnostní složkou

mohla být podle svědka [redacted] i policie, sám [redacted] to svědkovi nijak nespécifikoval. [redacted] podle svědka sám nevěděl s kým jedná, proto se to svědkovi nezdálo a také to obžalovanému říkal. Chtěli údajně informace k extrémistickým skupinám působícím na území ČR, bylo to spojováno se skupinou White Justice. Obžalovaný [redacted] svědkovi říkal něco v tom smyslu, že byl lidmi z bezpečnostních složek instruován o tom, co má na web White Justice psát, aby ostatní přispěvatelé na web reagovali. Svědek však nečetl ani jeden z jeho příspěvků. V době, kdy byl jeho řídicí důstojník, dotazoval se na ÚOOZ České Budějovice na důvod trestního stíhání obžalovaného [redacted] a bylo mu řečeno, že je stíhán pouze za jeden příspěvek za příspěvek z roku 2007. Podle svědka [redacted] obžalovaný [redacted] spíše nebyl varován, že u něj proběhne domovní prohlídka. Když u obžalovaného domovní prohlídka probíhala, obžalovaný [redacted] mu volal, svědek hovořil telefonicky s vyšetřovatelem, myslí si, že to by [redacted]. Tenkrát mu (onen vyšetřovatel) ještě neříkal, že je [redacted] stíhán a proč, to se svědek dozvěděl až po půl roce. Jakmile [redacted] u výpovědi na policii uvedl, že spolupracuje s policií jako informátor, stal se na základě závazného pokynu policejního prezidenta pro ÚOOZ rizikovou osobou a okamžitě s ním byla přerušena spolupráce.

[redacted] jinak podle svědka do určitého stupně kvality informace byl schopen tyto poskytovat, ale mezi „top management“ extrémistických skupin se nikdy nedostal. Je pravidlo, že si ÚOOZ informace od informátora okamžitě ověřuje, existují minimálně dva stupně kontroly, na schůzkách s informátorem by měla být přítomna minimálně v blízkosti další osoba. Stěžejní informace posílají pracovníci na propojení systému. [redacted] se svědek znal 5 let, myslí si, že se nestalo, že by uváděl nepravdu do úředních záznamů při kontaktu s informátory.

Svědék [redacted] jinak připouští, že kauza White Justice byla spojována s prvním nepodařeným pokusem o rozpuštění Dělnické strany, ale vylučuje, že by řídily tuto síť bezpečnostní složky. K dotazu obhájce obžalovaného svědek potvrdil, že obžalovaný [redacted] pomáhal policii v odkrývání této trestné činnosti, v obecné rovině policii sděloval relevantní informace a jeho jednání lze vnímat jeho součinnost s policií „v boji“ proti tomuto typu trestné činnosti, alespoň svědek to tak subjektivně vnímá.

Svědkyně [redacted] z ÚOOZ [redacted] prováděla vyšetřování od fáze zahájení trestního stíhání. Do prověřování trestní věci podle vlastních slov významným způsobem nezasahovala. Když zahajovala stíhání obžalovaného [redacted] neměla žádnou informaci, že spolupracuje s ÚOOZ. Neví o tom, že by byl varován, že proběhne domovní prohlídka, určitě ne od svědkyně. Nemá žádnou informaci o tom, že by [redacted] jednal s obžalovaným [redacted] privilegovaně, že by jej instruoval. U výslechu 17.6.2010 v Přerově obžalovaný uvedl, že byl spolupracovníkem BIS. Než začala protokolovat výslech, telefonoval obžalovaný někomu, o kom uvedl, že je z BIS, hovor sám slyšela, ovšem jen ze strany obžalovaného. Zřejmě se dovolával nějaké pomoci nebo toho, že mu něco bylo slíbeno a teď to někdo nedodržel, ale konkrétně si svědkyně nevzpomíná. Dovolával se toho, že by se nedostal do pozice obviněného v případě, že by ten někdo, se kterým telefonoval, dodržel to, co měl, tzn. by vůbec nebyl trestně stíhán. Svědkyně [redacted] jinak popřela, že by [redacted] výměnou za usvědčující výpověď v postavení svědka nebyl trestně stíhán.

Svědék [redacted] z ÚOOZ [redacted] figuroval ve věci ve fázi prověřování, poté ji předal [redacted]. Uvedl, že do fáze prověřování BIS ani žádná jiná bezpečnostní složka nevstupovala. S ÚOOZ Brno nespólpracovali. [redacted] jim pouze předával informace, které mu předával obžalovaný [redacted]. Využitelnost informací od obžalovaného [redacted] byla mizivá, ÚOOZ [redacted] měl informace z vlastního

prověřování. O kontakt se [redacted] se svědek pokusil, ale nedošlo k němu, obžalovaný se na schůzku nedostavil. [redacted] předával i nepravdivé informace, což bylo potvrzeno z jiných zdrojů z vlastního prověřování ÚOOZ. Např. obžalovaný tvrdil, že se účastnil Fight Campu, ač dle zjištění policie tam vůbec nebyl. Svědek [redacted] jinak neví, kdo by [redacted] mohl informovat o domovní prohlídce. Na místě domovních prohlídek měly být zajištěny všechny věci, které by mohly souviset s tou prověřovanou trestnou činností. Počítače se zajišťovaly proto, že trestná činnost souvisela s propagací neonacismu na internetu. Svědek netuší, proč nebyl zajištěn počítač při domovní prohlídce u obžalovaného [redacted] sám u toho nebyl. Je možné, že policejní technik uznal, že z počítače by se nedalo nic dostat.

Svědka [redacted] z ÚOOZ [redacted] vedl realizaci domovní prohlídky u obžalovaného a podílel se na jeho eskortě do Českých Budějovic. [redacted] mu neřikal, že je informátorem ÚOOZ nebo spolupracovníkem BIS, vcelku mu ani nenaznačoval, že s někým spolupracuje. Svědek obžalovanému říkal, že by bylo vhodné, aby se před výslechem poradil s advokátem, protože celou dobu tvrdil, že je nevinný, že s tím nemá nic společného. Jinak jej neinstruoval. Je pravdou, že výslech poté vedl sám svědek. Pouze ale obžalovanému doporučil zvolit si obhájce. Rozhodně mu nenapovídal, aby nevyprávěl. Pokud jde o domovní prohlídky, ty byly dvě, jedna v bytě a druhá v rodinném domě. Pokud počítač zůstal na místě, tak policie z nějakého důvodu rozhodla, že nemá cenu jej zajišťovat. Svědek zcela vylučuje, že obžalovanému nebyl počítač odebrán, protože měl privilegované postavení jako spolupracovník ÚOOZ, jak tvrdí obžalovaný. Využitelnost počítače pro řízení se při domovní prohlídce vyhodnocuje, a to i když není vlastnictvím podezřelého, jestli má počítač smysl pro trestní řízení. To se „dokonzultuje“ s vedoucím realizace a za takových podmínek se počítač nezajišťuje. Na místě o tom rozhoduje vyšetřovatel a pokud je to větší kauza, konzultuje se příslušný zpracovatel trestní věci. [redacted] zná, je to svědkův kolega z operativy, ale nevěděl, že on vede obžalovaného jako informátora. Totožnost informátorů se nemá sdělovat. Totožnost informátora má právo znát pouze detektiv, který ho řídí a pak za určitých podmínek jeho nadřízený. Rozhovor mezi ním a svědkem [redacted] v den realizace klidně mohl proběhnout, ale že by byl [redacted] užitečný pro ÚOOZ, to by mu kolega [redacted] ani nikdy neřekl. On nemá ve zvyku sdělovat své informátory a svědek by se ho na to ani neptal.

Soud tedy vyslechl vedle obžalovaného, prakticky všechny osoby z řad ÚOOZ, které s obžalovaným a dále s nyní projednávanou věcí přišly do styku, předvolal též svědka [redacted] který však využil svého práva odepřít výpověď, provedl též svazek obžalovaného jako policejního informátora, vedený ÚOOZ Brno, vyžádal si rovněž opakovaně stanovisko BIS. Získal tak poměrně přesnou představu o angažmá obžalovaného jako policejního informátora, o jeho motivaci a časovém vymezení jeho aktivit ve prospěch ÚOOZ. Spolupráce obžalovaného s BIS se nepotvrdila, na druhou stranu nelze s naprostou jistotou vyloučit ani možnost, že po 17.7.2008 někdo z řad policie či bezpečnostní služby řekl obžalovanému něco, co nekorespondovalo s jeho oprávněním či dokonce zákonem, toto tvrzení obžalovaného však nebylo provedeným dokazováním potvrzeno a soud tak zareagoval na obhajobu obžalovaného způsobem, popsáním níže.

Soud opakovaně a velmi naléhavě žádal BIS o poskytnutí informace, zda byl obžalovaný [redacted] osobou jednajícím ve prospěch BIS, resp. zda byl s BIS v kontaktu. BIS toto opakovaně odmítla, obžalovaný [redacted] s BIS podle jejich vyjádření nebyl v kontaktu, nebyl osobou jednajícím v jejich prospěch.

Původní zpráva ÚOOZ České Budějovice, jak se čte na č.l. 4527 spisu/ sv. po podání obžaloby, hovoří o tom, že ke kontaktu policistů ÚOOZ došlo dne 19.7.2008, poté, co byl

ÚOOZ informován základním útvarem z Přerova, že je ochoten policii podávat informace z prostředí neonacistické komunity. To se výpovědí obžalovaného, svědků a listinnými důkazy potvrdilo. ÚOOZ České Budějovice dále na č.l. 4449 spisu/sv. 18 spisu uvádí, že míra spolupráce obžalovaného s policií je irelevantní, protože skutky, které mu byly kladeny za vinu, byly spáchány přede dnem 19.7.2008. To již zcela neodpovídá skutečnosti, protože žalované období končí dle obžaloby až 22.9.2008 (viz č.l. 4533 spisu/sv. po podání obžaloby). Soud si proto ihned po nařízení hlavního líčení vyžádal zprávu ÚOOZ České Budějovice, která zněla v tom smyslu, že ochota obžalovaného spolupracovat s policií se ÚOOZ České Budějovicejevila od počátku jako účelová, resp. motivovaná snahou minimalizovat dopady, plynoucí z odhalení obžalovaného.

Tento závěr je podle názoru soudu do značné míry opodstatněn, přesto se soud minimálně po výsledku svědka [REDAKCE] z ÚOOZ Brno vážně zabýval otázkou, zda obžalovaný nehovoří o svých kontaktech s BIS pravdu. Z provedených důkazů totiž minimálně v určitém momentě vyplynulo, že by toto tvrzení obžalovaného nemuselo být smyšlenkou. Svědek [REDAKCE] sice nepotvrdil, že by byl obžalovaný v kontaktu s BIS, sám poznamenal, že mohl být v kontaktu s policisty, které mohl za pracovníky BIS mylně považovat. Svědek [REDAKCE] s obžalovaným spolupracoval od srpna 2009, kdy jej převzal od [REDAKCE] (což jinak koresponduje s listinnými důkazy, šlo o datum 4.8.2009). Svědek nicméně dále uvedl, že, jakkoli se o BIS nikdy výslovně nehovořilo, v písemnostech, souvisejících s projednávanou věcí se hovořilo o tom, že [REDAKCE] předal obžalovaného pracovníkům bezpečnostních složek. Významnou indicíí bylo tvrzení obžalovaného, že při seznámení se spisem (tj. 17.6.2010, v den, kdy vypovídal podruhé v postavení obviněného a kdy uvedl údaje o své údajné spolupráci s BIS, viz č.l. 4442/sv. 18 spisu) ještě přímo před svědkyní [REDAKCE] telefonoval jednomu „z BIS“ a ten mu řekl, že měl mlčet, že měl dodržet to, na čem se dohodli. Neví, zda to svědkyně [REDAKCE] slyšela a „jestli to slyšela, tak to zapře.“ Svědkyně [REDAKCE] byla následně soudem vyslechnuta a nic nezapřela, potvrdila, že v den výsledku obžalovaný skutečně komusi, o kom tvrdil, že je z BIS, telefonoval, dovolával se pomoci a slibu, že nebude trestně stíhán.

Obžalovaný měl být dále podle vlastních slov na poslední schůzce v srpnu 2009, „tedy 2 - 3 měsíce před tím zátahem,“ s údajně pracovníky BIS informován, že se chystá (v kauze White Justice) zatýkáni a že mu slíbili, že se u něj neprovede, v čemu mu lhali. Z níže citovaného záznamu ze schůzky obžalovaného s údajnými pracovníky BIS a ÚOOZ dne 26.8.2009 (viz č.l. 39 přílohového spisu), plyne, že obžalovaný byl skutečně, jak sám tvrdí, cca 2 měsíce před zadržením všech obžalovaných, k němuž došlo dne 21.10.2009, informován, že se chystá „akce policejních složek, zaměřená na rozvracení extremistické scény a že v této věci figuruje jako hlavní podezřelý.“ Obžalovaný [REDAKCE] se domáhá na ÚOOZ zjištění, zda je to pravda, zda mu hrozí trestní stíhání, když pouze plnil úkoly cit: „v souladu s požadavky zadanými pracovníky BIS.“ Ze svazku informátora sice nevyplývá, že by [REDAKCE] plnil úkoly, byv úkolován BIS, především tak nemohl tak činit před 17.7.2008, kdy poprvé vstoupil do kontaktu s ÚOOZ, protože teprve po tomto datu jej měl [REDAKCE] předat údajným pracovníkům BIS, je však zcela zřejmé, že o chystané policejní akci byl informován dva měsíce před její realizací, protože v té době o ní prokazatelně hovoří s jeho řídicím důstojníkem z ÚOOZ Brno. Dále, z protokolu o domovní prohlídce (viz č.l. 2078 – 2110 spisu) je zřejmé, že obžalovaný skutečně neměl doma naprosto žádné neonacistické materiály či předměty, pouze modely vojenské techniky z 2 světové války a medaile. Otázkou je, zda při jeho někdejších aktivním zapojení do neonacistických struktur není tento výsledek domovní prohlídky spíše důsledkem předchozího varování obžalovaného, než dílem náhody.

Obžalovaný dále vypovídá, že mu velitel zásahu poté řekl, že mají instrukce chovat se k obžalovanému a nic mu nevzít. Nevzali mu ani počítač, ani telefon. Dále podle něj údajně přišel „*příkaz seshora*“ nepodávat na něj návrh na vzetí do vazby, na všechny ostatní údajně podán byl. Že na obžalovaného nebyl podán návrh na vzetí do vazby, odpovídá spisovému materiálu, viz podnět k návrhu na vzetí obžalovaných do vazby na č.l. 188 – 192 spisu/sv. č. 1, kde sice figuruje např. obžalovaný [REDAKCE] který k aktivitám White Justice přispíval zcela minimálně, ale nikoli jeden z neaktivnějších a nejmilitantnějších přispěvatelů, obžalovaný [REDAKCE]. Dále je k dispozici protokol o domovní prohlídce jako na č.l. 2078-2110/sv. č. 7 spisu, z něhož vyplývá, že obžalovaný skutečně počítač měl a že mu nebyl odejmut, ač muselo být podle pevného přesvědčení soudu od počátku jasné, že počítač je klíčovým důkazem v této trestní věci a ačkoli všemi dalšími obžalovanými byly počítače i mobilní telefony odejmuty, v některých případech včetně hardwaru, z něhož nebylo posléze možno žádnou informaci získat. Vyslechnutí svědci z řad ÚOOZ se nebyli schopni shodnout na tom, kdo vlastně rozhodoval o okruhu věcí, které mají být u obžalovaného [REDAKCE] zajištěny. Slovy svědka [REDAKCE] se policisté „*z nějakého důvodu rozhodli, že nemá cenu jej zajišťovat.*“ Podle názoru soudu mohlo jít jen velmi stěžejí o nedopatření.

Dále, svědek [REDAKCE] uvedl, že s ÚOOZ Brno nespolupracovali, nicméně [REDAKCE] jim předával informace, které mu předával obžalovaný [REDAKCE] ale řídil [REDAKCE] pouze do srpna 2009, zadržení a obvinění obžalovaných proběhlo až v říjnu 2009. Svědkyně [REDAKCE] přitom tvrdí, že v době, kdy vstupovala do této trestní věci (v říjnu 2009), nevěděla, že obžalovaný [REDAKCE] je informátorem policie, což s výpovědí svědka [REDAKCE] zcela nekoresponduje, samozřejmě pokud si vyšetřovatelé, kteří věc vedli před a po zahájení trestního stíhání, informaci o postavení obžalovaného jako spolupracovníka ÚOOZ (dodejme že v rámci jedné expozitury) předali.

Nejjednodušším (a podle názoru soudu správným) vysvětlením těchto rozporů je určitá bezradnost ÚOOZ v postupu vůči člověku, který u jedné expozitury funguje jako poměrně důležitý informátor a druhou expoziturou má být současně stíhán za závažnou trestnou činnost, v níž figuruje jako jeden z hlavních pachatelů. Odtud předchozí varování obžalovaného o nadcházející akci policie i fakt, že mu jako jedinému nebyl policií odejmut počítač a mobil (protože následným znaleckým zkoumáním by mohly být zveřejněny informace, které by jeho identitu vyzradily), resp. že u něj nebylo jako u jediného z obžalovaných policií navrhováno jeho vzetí do vazby.

Soud si proto k dalšímu hlavnímu líčení vyžádal svazek informátora, vedený na obžalovaného ÚOOZ Brno. Zde se některé pochybnosti soudu vysvětlily. Ve spise totiž o předání obžalovaného „*pracovníkům bezpečnostních složek*“ nic nefiguruje, pouze 28.8.2009 obžalovaný sdělil svědkovi [REDAKCE] že měl být údajně kontaktován dne 26.8.2009 osobami, které o sobě uvedly, že pracují pro BIS a ÚOOZ byla obžalovaný požádán, aby toto ověřil. Záznam působí zcela autenticky, poznámka o BIS je zde uvedena svědkem [REDAKCE] s třemi otazníky a před tímto záznamem se podobná informace ve spise neobjevuje. Schůzka v Mostě dne 19.11.2009 (viz č.l. 21 přílohového spisu), s [REDAKCE] [REDAKCE] ano, avšak nikoli jak akce BIS, ale jako akce pracovníků ÚOOZ, expozitura České Budějovice. Lidé, kteří tedy podle tvrzení obžalovaného měli pracovat pro Ministerstvo vnitra, byli pracovníci ÚOOZ, nešlo prokazatelně o pracovníky BIS. Mimoto, obžalovaný uvádí, že mu pracovníci BIS sdělili, že mají jiné cíle, než ÚOOZ, „*že jim jde o to, aby zamezili potenciálně teroristickým útokům.*“ Prověřování věci však bylo u ÚOOZ vedeno právě pro podezření z trestného činu teror podle § 93 tr. zákona. Jaké jiné cíle by tedy údajní pracovníci BIS měli mít, není soudu jasné.

Obdobně, obžalovaný soudu tvrdil, že po dohodě s BIS vzal druhé místo na kandidátce za Dělnickou stranu do parlamentu. S tímto soud nepolemizuje, že byl [redacted] v souvislosti s návrhem na rozpuštění Dělnické strany angažován, se prokázalo jeho spisem informátora. *Nikoli však ve prospěch BIS, ale ÚOOZ, která se na shromažďování podkladů pro vládní návrh na zrušení Dělnické strany podílela.* Podle názoru soudu každopádně [redacted] o žádné spolupráci obžalovaného s BIS nevěděl, protože ze záznamu o tom, že obžalovaný poté, kdy u výslechu na policii v Přerově uvedl, že je policejním informátorem a spolupracovníkem „*bezpečnostní složky státu,*“ ze dne 18.6.2010 (den po výslechu na policii v Přerově) plyne, že svědek o tomto pochyboval, údajný telefonický kontakt komentuje opět s třemi otazníky. Dále, z výše citovaného záznamu o údajné schůzce obžalovaného s údajnými pracovníky BIS dne 26.8.2009, plyne, že teprve tehdy se měli tito lidé představit jako pracovníci BIS [redacted] je obžalovaným žádán, aby tuto skutečnost ověřil. *Je zarážející, že obžalovaný měl s BIS spolupracovat v té době již cca rok* (sám hovoří o tom, že mělo jít o poslední schůzku s BIS, podle jeho vlastních slov měla spolupráce probíhat *od konce července 2008,* konkrétně počínaje 14ti dny poté, kdy se stal spolupracovníkem ÚOOZ a kdy jej měl [redacted] představit „*pánům z Ministerstva vnitra*“), ale *teprve 26.8.2009* se mu takto její pracovníci měli představit a obžalovaný se domáhá, aby ÚOOZ jejich identitu potvrdila. Obžalovaný přitom uvádí, že se mu pracovníci BIS nikdy nelegitimovali. *„Žádný akt spolupráce jsem nepodepisoval, a to ani ÚOOZ, ani BIS, ale já jsem chtěl po té BIS, mě by to bavilo, taková práce a řekli, že pokud se osvědčím, že si můžu podat žádost, že jsem dobřej, že se podle výsledků přistoupí přímo k písemné spolupráci, což jsem chtěl.“* Obžalovaný mimoto uvádí, že u výslechu dne 17.6.2010 telefonoval pracovníkům BIS a vyčetl jim, že mu slíbili beztrestnost a nyní je stíhán, stíhán však byl již od října 2009, v červnu 2010 mělo již proběhnout seznámení obžalovaného se spisem.

Tvrzení obžalovaného, že mu BIS v srpnu 2009 nabídla přijetí do řad zaměstnanců (což by obžalovaného bavilo, byl by to „adrenalin“), nebo, alternativně, jeho odsouzení a následné hlubší zapojení do neonacistických struktur jako zasloužilého aktivisty, případně emigraci, nezní příliš věrohodně. Obžalovanému údajně oni lidé nejprve slibovali beztrestnost, poté, že mu u soudu zařídí podmínku. Soud váhá, zda informace, poskytované obžalovaným [redacted] stály komukoli z bezpečnostních složek za riziko postihu za tak hrubé překročení jeho pravomocí. Pokud má soud za prokázané, že klíčová schůzka s pracovníky Ministerstva vnitra v Mostě, kterou podrobně popisuje, včetně užití operativní techniky, se skutečně uskutečnila, ale koordinovali ji pracovníci ÚOOZ, nikoli BIS, mohli se tohoto jednání dopustit nikoli pracovníci BIS, ale pracovníci ÚOOZ, sám obžalovaný však tvrdí, že lidé z ÚOOZ to nebyli a pro tento závěr také neexistují nejmenší důkazy. Pro ÚOOZ Brno byl obžalovaný jako informátor prospěšný, např. pokud jde o aktivity neonacistického hnutí v Olomouci, pro ÚOOZ České Budějovice však znamenal mnohem méně, protože typová společenská nebezpečnost trestného činu, pro nějž byly úkony trestného řízení původně vedeny, tedy pro podezření z trestného činu teror podle § 93 tr. zákona, který je ohrožen sazbou dvanáct až patnáct let odnětí svobody nebo výjimečným trestem, odpovídá množství a kvalitě shromážděných důkazů. V tomto lze tedy tvrzení pracovníků ÚOOZ České Budějovice přisvědčit.

At' už po červenci 2008 obžalovanému kdokoli kdekoli cokoli řekl či naznačil, je otázkou, zda mohl obžalovaný předpokládat, že nebude stíhán za období, které předcházelo jeho prvnímu kontaktu s policií. Tím se dostáváme k tvrzení obžalovaného, které v kontextu jeho výpovědi a dalších provedených důkazů považuje soud za zcela nevěrohodné, týkající se motivace aktivit obžalovaného v rámci sítě White Justice před červencem 2008.

Obžalovanému byla předestřena analýza zajištěných dat z webových stránek White Justice se zaměřením na výskyt [REDAKCE] (č.l. 3122-3227a spisu/sv. č. 12 spisu), nepopřel, že ony příspěvky psal, bylo to ale proto, aby mohl získávat další informace. Soud předestřel obžalovanému jednak *razanci těchto příspěvků* a jednak - a to především - fakt, že velkou část příspěvků psal v době, kdy ještě s policií prokazatelně nespolupracoval. Obžalovaný tvrdí, že se potřeboval dostat do neonacistické komunity, ale ve skutečnosti byl přesvědčeným antifašistou. S tím však nekoresponduje fakt, že obžalovaný před 17.7.2008 anonymně zásoboval obžalovaný internetové stránky White Justice záplavou neonacistických materiálů, *aniž by vůbec vstoupil s lidmi, kteří se na činnosti sítě aktivněji podíleli, v užší kontakt.* Schůzka s [REDAKCE] i plánovaná schůzka s obžalovaným [REDAKCE] proběhla až dávno poté, kdy se stal informátorem policie. Dále s tvrzením obžalovaného, že byl od roku 2006 - 2007 přesvědčený antifašista, *nekoresponduje obsah vyhrazeného přílohového spisu* (č.l. 15 spisu, úřední záznam o schůzce mezi pracovníky ÚOOZ Brno dne 17.7.2008 a informátorem s krycím jménem [REDAKCE] tedy obžalovaným), kdy měl obžalovaný těmito lidem podrobně popsat, jak se z původního zájmu o moderní dějiny stal obdivovatelem Adolfa Hitlera, jehož „Mein Kampf“ přečetl 17x, vstoupil v roce 2006 do Národního odporu Olomouc, z něhož byl vystrnaděn jako rozvraceč, protože kritizoval zneužívání členských příspěvků jeho exponenty. Účastnil se řady akcí Národního odporu, byl policií perlustrován, do kontaktu s White Justice vstoupil mj. z důvody „záliby“ v tzv. národním socialismu. Obžalovaný tvrdí, že si [REDAKCE] 50% záznamů „přibarvil.“ Svědek [REDAKCE] tvrdí, že [REDAKCE] údaje, uváděné do záznamů nezkresloval, schůzky dne 17.7.2008 se účastnili dva důstojníci ÚOOZ, záznam působí zcela autenticky, ostatně v záznamu obžalovaným kritizované zneužívání příspěvků, určených na podporu neonacistického hnutí, zmiňuje obžalovaný i ve své výpovědi u soudu.

Obhajoba navrhovala slyšení dvou údajných příslušníků Státu Izrael, kteří obžalovanému v letech 2006 - 2007 sdělili, že se ve východní Evropě šíří neonacismus. Tento důkazní návrh soud neprovedl, protože tutéž informaci obžalovanému mohl sdělit průměrný žák přibližně osmé třídy základní školy, že nacismus nebyl dobrá věc se mohl obžalovaný ostatně při svém hlubokém zájmu o moderní historii přečíst v jakékoli objektivní odborné publikaci. Otázka je, zda se jako antifašista v inkriminované době skutečně choval. S jeho tvrzením naprosto nekoresponduje charakter jeho příspěvků na web White Justice. Obžalovaný ve svých příspěvcích hovoří pohrdavě o „židu Visenthalovi“ (sic, č.l. 3123/sv. č. 12 spisu, rozuměj někdejšímu řediteli Židovského dokumentačního střediska Simonu Wiesenthalovi, který měl podíl na vypátrání Adolfa Eichmanna v Argentině v květnu roku 1960), vychvaluje soudržnost a sílu Waffen SS (č.l. 3124, 3130/sv. č. 12 spisu), vyzývá k národně socialistickým školením (č.l. 3124/sv. č. 12 spisu), odmítá označit Romy za lidi a hovoří o tom, že tato rasa zde nemá mít místa „*a každý ví, co mám na mysli*“ (č.l. 3129/sv. č. 12 spisu), popírá holocaust a označuje jej za „*politický tah židů*“ (sic, č.l. 3135/sv. č. 12 spisu). Adolfa Hitlera označuje za velikého člověka a myslitele (tamtéž), který zavedl sympatické zřízení (článek „*Pod hákovým křížem?*“ na č.l. 3162 – 3163/sv. č. 12 spisu), politický článek Josefa Goebbelse z 18.3.1939, oslavující okupaci Československé republiky, označuje za „*hezký a moc*“ internetové stránky sítě WJ za web, kde jsou smysluplné a rozumné informace, vysvětlující, co je to vlastně národní socialismus (č.l. 3144/sv. č. 12 spisu). V článku „*Opravdu mohou Židé za všechno?*“ uzavírá, že „*Žid může jen to, co mu dovolíme sami*“ a dodává, že demokracie je zkáza lidstva, smíšená manželství označuje za „*prznění rasy*“ (3150/sv. č. 12 spisu), pro narkomany je „*šibenic škoda*“ a je třeba „*tento póvl bit na potkaní*“ (3151/sv. č. 12 spisu). Manuál, jak se vyvarovat zanechání stop, využitelných kriminalistickými metodami označuje za velice fundovaný, aplauduje mu „bravo“ (č.l. 3125/sv. č. 12 spisu). Norimberské zákony označuje za „*jeden z nejlepších zákonů, které spatřily světlo světa*“ (3155/sv. č. 12 spisu). Dále zmiňme článek „*Počty Židů*

v ČR a jejich vliv“ na č.l. 3156/sv. č. 12 spisu a jejich seznam, počínaje politiků, nevyjímající ani prezidenta ČR, přes moderátory a herce až po např. advokáty, končící „na závěr snad jedinou větou: ŽIDÉ JSOU NAŠÍM NEŠTĚSTÍM“ a doplněný varováním, že systém má všude své lidi, špicly. Vyzývá k politickému ovlivnění armády (č.l. 3161/sv. č. 12 spisu), k přípravě na příští politickou válku (č.l. 3163 /sv. č. 12 spisu), apeluje na to, že každý z nás se může přičinit k tomu, aby „prapor s hákovým křížem vlál, navrátil se pořádek, atp.“ (č.l. 3163/sv. č. 12 spisu). Je autem glorifikace Adolfa Hitlera v článku „Adolf Hitler v dnešní době“ (č.l. 3179/sv. č. 12 spisu), odsuzuje hanebné činy „židovské Benešovy suity,“ rozuměj atentát na „velkou osobnost, která nemohla dokončit své dílo,“ zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha (diskuse k článku Reinhard Hendrich – spasitel, čl. 3213 – 3215/sv. č. 12 spisu).

Obžalovaný na výslovný dotaz soudu uvedl, že před 19.7.2008 v kontaktu s ÚOOZ nebyl (viz. čl. 4925 spisu, poslední odstavec zdola). Totéž vyplývá z jeho spisu informátora. Všechny nyní citované příspěvky přitom psal obžalovaný před 17.7.2008. Je otázkou, zda toto jsou příspěvky přesvědčeného odpůrce neonacismu. Pokud soud podrobně prochází příspěvky obžalovaného před 17.7.2008, jeho spontánní reakce, obviňování z „provokací a rozeštvávání“ na adresu příspěvatele, který si dovolil „otírat se o Adolfa Hitlera“, takže „není v NS!!!, ale škůdce naší věci“ (č.l. 3181 – 3182/sv. 12 spisu), opakované varování účastníků diskuse před informátory a zrádci v neonacistickém hnutí, cit: „navrhoval bych složit přísahu a v případě zpronevěření přísahy se musí počítat s následky“ (č.l. 3124 /sv. č. 12 spisu), „Všichni známe policejní figle, kdy naslibují a pak stejně nesplní, nebo udělají z člověka krysu“ (č.l. 3125 /sv. č. 12 spisu), či z pohledu pozdější obhajoby obžalovaného již zcela bizarní varování ostatním účastníkům konference „Uvědomte si, že ti, co nás nahlodávají zevnitř, většinou patří právě k těm oblíbeným, důvěryhodným a tzv. velmi spolehlivým,“ tyto vyznívají jako vše jiné, než příspěvky přesvědčeného antifašisty, který chce proniknout do neonacistického hnutí, aby mohl posléze vše sdělit policii. Spíše působí jako lamentace člověka, který si uvědomuje, že mu hrozí trestní postih, viz stesky obžalovaného nad tím, že „málokterý z kamarádů si může dovolit dobrého advokáta (pozn: v kontextu diskuse advokáta, který by hájil neonacisty), protože je třeba vlastních právníků, kteří pocházejí z vlastních řad a jde jim o přesvědčení.“ Nejde přitom zdaleka o jediné nevěrohodné tvrzení obžalovaného, obžalovaný mimoto soudu uvádí, že měl jako spolupracovník BIS proniknout do White Justice, což učinil a „v hierarchii rychle postupoval.“ Toto tvrzení je problematické proto, že White Justice žádnou pevnou hierarchii neměla, obžalovaný neměl kam postupovat a také podle provedených důkazů nikam nepostupoval. Obžalovaný dále například tvrdil, že některých z administrátorů mohl přispívat na web i za ostatní obžalované, což přesvědčivě vyloučil obžalovaný [REDAKCE]. Obžalovaný sám si navíc v jím udávané motivaci, proč se obrátil na policii, protřečl i tam, kde naznačuje, že se chtěl revanšovat exponentům Národního odporu, kteří obžalovaného vyobcovali, cit: „Původní záměr byl takový, proto jsem do toho šel, odstrihnout Národní odpor od peněz, protože se tam vybírají měsíčně příspěvky. Vybere se tam řádově možná 100.000, 150.000,- Kč měsíčně. Ty peníze u někoho končí, je to velký business v této zemi. Pár jedinců na tom ukrutně vydělává.“ Má tedy starost o to, zda jsou příspěvky užity tam, kde správně mají, totiž na aktivity neonacistické komunity, či zda nejsou někým defraudovány, což je problém, který by přesvědčeného antifašistu trápil na činnosti neonacistů asi ze všeho nejméně. Mimoto, ze spisu obžalovaného jako informátora vyplývá, že se obžalovaný dne 21.8.2009, tedy hned 4 dny po prvním kontaktu s ÚOOZ Brno, domáhal pomoci ÚOOZ Brno s vymáháním jakési dlužné pohledávky za neuhrazeným účtem za telefon od jeho bývalé přítelkyně (naznačuje, že by ji měla policie trestně stíhat). Ani tento detail nenasvědčuje tomu, že se obžalovaný na policii obrátil se zcela idealistickými úmysly.

Konečně, pokud jde o vznik a činnost sítě White Justice jako údajné provokace bezpečnostních složek, podle obžalovaného „se tvrdilo,“ že projekt White Justice je provokace BIS, protože tam bylo několik konfidentů, kteří spolupracovali s policií nebo s BIS. Při veškerém respektu k obžalovanému byl jediným konfidentem, který spolupracoval s policií, prokazatelně on sám, z doznání obžalovaných [redacted] (parciálního) doznání obžalovaného [redacted] a ostatně i z výpovědí ostatních obžalovaných nevyplývalo nic, co by naznačovalo, že byli ve své činnosti instruováni Policí ČR. Obžalovaný [redacted] i svědek [redacted] velmi obšírně vysvětlili náplň činnosti sítě i motivaci, která je k tomu vedla, jejich výpovědi jsou zcela věrohodné, protože [redacted] je podle pevného přesvědčení soudu na tuto činnost v podstatě dodnes hrdý a obžalovaný [redacted] by musel, jsa ve skutečnosti agentem tajné služby, riskovat několik let ve vězení za něco, co nespáchal. White Justice byla sice usilovně sledována policií, není vůbec vyloučeno že i BIS, ale nebyla jejich dílem. Obžalovaný konečně tvrdí, že po dohodě s BIS vzal druhé místo na kandidátce za Dělnickou stranu do parlamentu. S tímto soud nepolemizuje, že byl [redacted] v souvislosti s návrhem na rozpuštění Dělnické strany angažován, nikoli však ve prospěch BIS, ale ÚOOZ. Ani toto tvrzení obžalovaného tedy není nijak překvapivé, neexistuje však jediná indicie o tom, že by zakladatelé White justice jednali z jiného než z vlastního popudu.

Soud proto uzavírá, že spolupráce obžalovaného pro ÚOOZ byla vedena spíše snahou vyhnout se hrozícímu postihu za předchozí angažmá v neonacistickém hnutí, které vyústilo v nyní projednávanou trestnou činnost. Obžalovaný se hájí svojí *pozdější spoluprací s policií* ve snaze zbavit se odpovědnosti za své *předchozí* trestně postižitelné jednání. Po zahájení trestního stíhání se podle názoru soudu pokusil zpětně odůvodnit svoje jednání jinými motivy, než bylo skutečně vedeno. Těmto soud jednak neuvěřil, jednak (*nezávisle na tom*) nemají vliv na trestnost jednání obžalovaného. Podobně by tomu bylo u jakéhokoli jiného pachatele, který by se, s jistou mírou nadsázky, aktivně podílel např. na majetkové trestné činnosti skupiny pachatelů, následně by se stal policejním informátorem a tvrdil by soudu, že mu někdo kdysi řekl, že krást se nemá a že se tedy z idealistického přesvědčení stal činorodou součástí kriminální struktury, aby ji poté mohl odhalit. Podobná argumentace se zcela míjí s jedinou analogií, která soud v této souvislosti napadá, tedy s institutem spolupracujícího obviněného podle § 178a tr. řádu, který upravuje zcela odlišné hmotněprávní (potažmo procesní) podmínky, za kterých by se takový pachatel mohl těšit zákonem slibovaných výhod. Vedle dalšího je totiž předpokladem jeho aplikace *doznání obviněného* (§ 178a odst. 1 písm. b) tr. řádu), logicky nejen k objektivní, ale též k subjektivní stránce trestného činu.

Soud z výše popsaných důkazů a jejich hodnocení učinil následující závěry: *Zkrátil žalované období u obžalovaného [redacted] o období od 17.7.2008 do 22.9.2008 a u všech spoluobžalovaných, kteří těch po 17.7.2008 reagovali na obžalovaného [redacted] tak, že jakékoli jejich jednání, které by jinak zakládalo odpovědnost z trestného činu, nebylo po tomto datu soudem považováno soudem za trestné. Z uvedených důvodů soud rovněž zamítl důkazní návrh obhájce obžalovaného [redacted] na provedení důkazu výsledkem svědka [redacted] který byl dle informací z tisku zatčen krátce před časově posledním hlavním líčením na Slovensku. Svědek by musel být nejprve vydán do ČR, poté zbaven mlčenlivosti ministrem vnitra, přitom o tvrzené vnitřní motivaci obžalovaného v letech, předcházejících prvnímu kontaktu obžalovaného s policií (tedy že se navenek sice choval jako militantní neonacista, ale v nitru byl přesvědčeným antifašistou), nemohl soud uvést nic, co by soud vedlo ke změně názorů na trestní odpovědnost obžalovaného [redacted] pro období před datem 17.7.2008. Pro případ, že by bylo pravdou, že kdokoli z bezpečnostních složek státu vyzval obžalovaného k tomu, ať nadále přispívá na stránky White Justice, nebo kdyby obžalovaný [redacted] po*

17.7.2008 jednal pouze ve snaze očistit se ze svého jednání jako jakýsi samozvaný agent – provokatér, např. aby dokázal policii svoji užitečnost, *nebyla soudem brána v úvahu ani jeho vlastní trestná činnost po tomto datu, ani jakékoli reakce spoluobžalovaných na jeho příspěvky* (což u některých z nich mělo nezanedbatelný význam na výrok o vině, či jen o trestu).

III. Odůvodnění závěrů o vině a trestech ukládaných jednotlivých obžalovaným tam, kde nebylo pojednáno v obecné části odůvodnění

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout o vině obžalovaných s tím, že do jisté míry korigoval návrh obžaloby ohledně jednotlivých obžalovaných jak pokud jde o popis skutku, tak pokud jde o použitou právní kvalifikaci a konsekventně, co se týče druhu a výměry trestu.

Co se týče volby druhu a výměry trestu ve smyslu § 31 odst. 1 tr. zákona, musí soud přihlídnout ke stupni nebezpečnosti trestného činu pro společnost (§ 3 odst. 4 tr. zákona), k možnosti nápravy a poměrům pachatele. Z těchto kritérií hodnocených při volbě druhu a výměry trestu je nejdůležitější posouzení společenské nebezpečnosti trestného činu, neboť v sobě obsahuje zvážení relativně nejširšího okruhu skutečností významných pro správnou individualizaci trestu. Společenskou nebezpečnost určuje zejména význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osoba pachatele, míra jeho zavinění a jeho pohnutka. Trest by pak měl být zvolen tak, aby byl co nejlépe dosažen účel trestu vyjádřený v ust. § 23 odst. 1 tr. zákona. Účelem trestu je podle tohoto ustanovení ochrana společnosti před pachateli trestných činů, zabránění odsouzenému v dalším páchání trestné činnosti a jeho výchova k tomu, aby vedl řádný život. Tím pak má být výchovně působeno i na ostatní členy společnosti.

Pokud jde o výrok o vině a trestu ohledně obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] tento doznal, že příspěvky [REDAKCE] na č.l. 2798-2753/ sv. č. 11 po podání obžaloby, psal, ale nebyl zakladatelem ani členem organizace White Justice. Příspěvky, které jsou uvedeny ve spise, jsou jeho. Používal adresu medvídekwp@atlas.cz. Hudbu, která byla u něj zajištěna, poslouchal spíše kvůli melodii, textům příliš nerozuměl. Trička, která u něj byla zajištěna (viz protokol o domovní prohlídce na č.l. 216-221/sv. č. 2 spisu, včetně fotodokumentace), měl spíš „doma jako na domácí nošení,“ případně z nějakých koncertů. Ubrus s hákovou vlajkou měl doma pouze a čistě jenom ubrus. Stejně tak měl třeba britskou vlajku v kuchyni na stole. Chápe, že jde o symboly II. světové války, ale neztotožňoval se s válečnými zločiny. Kukla a baseballová pálka v jeho autě byly určeny na chránění obličeje v prašném a mastném prostředí, pálku měl na svoji obranu, protože byli v minulosti brutálně napadeni skupinou asi 22 osob, nikdy ji ale nepoužil. Účastnil se pouze čtvrtého fight campu, vlastně jenom jeho závěru. Přijel odpoledne, aby natočil nácvik sebeobrany s nožem před pistolí, před útokem klackem a tyčí. Ani neví, co se tam dělo. Pokud jde o příspěvky na web White Justice, obžalovaný se zajímá o mytologii, nedomnívá se, že se jedná o články násilného charakteru. Pokud jde o příspěvek do diskuse „poprava“ na č.l. 275/sv. č. 11 spisu, vyjádřil se takto, ale přišlo mu to naivní, jako když to píšou nějaké děti. Obžalovaný si myslel, že na „to stejně nemají,“ že jsou to nesmysly. Neví, kdo se skrýval pod [REDAKCE] nezná [REDAKCE] a [REDAKCE] také ne. Na činnosti White Justice jako organizace se nikdy nepodílel, byl několikrát na návštěvě u obžalovaného [REDAKCE] ale nic spolu nesepisovali. [REDAKCE] zná, sešli se několikrát v hospodě, svědek měl sklony k alkoholismu, tak se s ním

přestal stýkat. V době, kdy zjistil, že existuje nějaká White Justice, už se spolu nestýkali. Jednou dostal obžalovaný do ruky časopis Pretoria, neví, kdo jej sestavoval, myslí si, že s tím má něco společného [REDAKCE]. Na web poslal nějaké články o mytologii, potom se tam neobjevoval, s obžalovaným [REDAKCE] a jeho tehdejší přítelkyní, svědkyní [REDAKCE] se pohádali. Pak se zase udobřili, v té době „už ta organizace a ty stránky fungovaly.“ Svědek [REDAKCE] ho sice uvedl jako „podatelnu organizace,“ ale to neodpovídá pravdě. Schůzek se svědkem [REDAKCE] a obžalovaným [REDAKCE] se svědek neúčastnil.

Obžalovaný u výslechu v přípravném řízení nevypovídal, usvědčován je vedle vlastního doznání obžalovaným [REDAKCE] a důkazy listinnými, a to na č.l. 216 – 221/sv. č. 1 spisu, protokolem o domovní prohlídce, kdy byly obžalovaným vydány PC, harddisk, CD, materiály a věci s extrémistickou tematikou, s fotodokumentací na č.l. 224 – 250/sv. č. 1 spisu, resp. znaleckým posudkem na č.l. 276 – 402/ sv. č. 2 spisu, znaleckým posudkem Ing. Jana Janka z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, který byl čten k důkazu a kdy tento znalec zkoumal PC Eurocase a harddisk /provedl obnovu dat a jejich zadokumentování/, stejně jako u ostatních obžalovaných jinak uvádí, že zařízení dodáno neporušené, v pytlí s přelepky (č.l. 297/sv. 2 spisu), resp. harddisk v obálce (č.l. 311 spisu). Harddisk byl poškozen, nebyla získána žádná data, CD a DVD byly neporušené (č.l. 313, 334, 343, 348/sv. 2 spisu), šlo o hudební CD s neonacistickou tematikou. Na č.l. 251 – 254/sv. č. 2 spisu figuruje fotodokumentace k dobrovolnému vydání věcí z osobního automobilu Škoda Octavia, a to foto č. 8 (stopa č. 5), baseballová pálka a foto č. 7 kukla, vedle PC byl u obžalovaného zajištěn telefon Nokia 6220, včetně SIM karty a micro SD karty, paměťová karta a MP3 přehrávač (č.l. 354/sv. 2 spisu), videokamera (č.l. 361/sv. 2 spisu), kdy na č.l. 365/sv. 2 spisu figuruje video ze zimního cvičení White Justice, audio a videokazety (č.l. 368/sv. 2 spisu spisu), na č.l. 369/sv. 2 spisu záznam z koncertu, SIM karta mobilu NOKIA 6220 a micro SD karta a SIM karty Telefonica T mobile. Fakt, že obžalovaný figuroval ve věci jako přispěvatel pod [REDAKCE] potvrzují na č.l. 3347 spisu, výpisy z telekomunikačního provozu, na č.l. č.l. 3562 spisu je zmiňována adresa medvidekwp@atlas.cz. Znalecký posudek JUDr. Ph.D. Ivo Svobody, Ph.D z oboru kriminalistika, sociální vědy, se potom vyjadřuje k otázce závadnosti zajištěných materiálů.

Soud dovodil, že příspěvky obžalovaného, týkající se severské mytologie, nejsou samy o sobě propagací ani projevy sympatií s hnutím, směřujícím k potlačení práv a svobod člověka, ohledně dalších příspěvků, kde figurují pochvalná vyjádření k videu z figt campu Stalingrad, videa z popravy, která by se dle obžalovaného „mohly odrazit na brutální vlně odlivu přistěhovalců a podobné špíny“ a „je důležité učit se být připraven,“ protože „oni“ podřezávají naši vlast apod., dospěl soud k závěru, že ano. Obžalobou bylo navrhováno kvalifikovat jeho jednání jako trestný čin podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona, soud dospěl k závěru, že se u obžalovaného jednalo pouze o projevy sympatií s hnutím, směřujícím k potlačení práv a svobod člověka podle § 261 zákona, protože obžalovaný zcela jistě, slovy judikatury, projevil pozitivní názor na aktivity neonacistického hnutí, zde reprezentované osobami, shromážděnými kolem volné sítě nazývající samu sebe White Justice. Soud má za to, že obžalovaný [REDAKCE] nebyl ani (použijeme-li tohoto slova v širším slova smyslu) zakladatelem sítě, ani jejím nijak aktivním promotérem, šlo o osobu, která v určité životní etapě aktivně sympatizovala s neonacismem (o čemž svědčí věci, které byly zajištěny při domovní prohlídce, resp. prohlídce jiných prostor), nyní se od tohoto období distancuje a alespoň částečně se ke svému jednání doznal. Obžalovaný takto jednal, byv osobou nijak pokročilého věku, kdy právě u nyní projednávané věci je nedostatek živnostních zkušeností poměrně zásadní příčinou trestné činnosti pachatelů, do současné doby byl osobou bezúhonnou a možnosti jeho nápravy jsou dle názoru soudu vysoké.

Obžalobou bylo navrhováno ukládání podmíněného trestu odnětí svobody při dolní hranici zákonné trestní sazby, která, jak bylo řečeno, činí 3 roky, zásada individualizace trestního řízení vede s ohledem na četnost a charakter příspěvků soud k závěru, že obžalovaný sice naplnil skutkovou podstatu trestného činu, ale spíše nijak zásadně společensky nebezpečným způsobem. Pro zproštění obžaloby soud nenalezl dostatek důvodů, pro ukládání trestu obecně prospěšných prací ve výměře 150 hodin (při max. zákonné výměře 400 hodin, tedy citelně pod polovinou sazby), ano. Tento trest vzhledem faktu, že se jeho výkonem bude na obžalovaného hledět, jako by nebyl souzen, považuje soud za zcela adekvátní jednání obžalovaného. Podle § 55 odst. 1 písm. b) trestního zákona byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to části věcí, které byly zajištěny policií, a které nemají jiný účel, než tím či oním způsobem propagovat či podporovat neonacistické hnutí.

Pokud jde o **výrok o vině a trestu ohledně obžalovaného** tento se od přátel dozvěděl, na doporučení kamaráda, že se na nich nachází historické texty, převážně co se týče 2. světové války a jelikož jej válka zajímala, tak si stránky vyhledal a po přečtení několika článků, převážně o 2. světové válce, se rozhodl, že sám přispěje nějakými články. Používal e-mail picma03@seznam.cz, jestli e-mail picma@jabber.cz, tím si není jistý. Nepoužíval nick radicalboy. Měl registrovanou IP adresu u UPC, na Integrované škole Cheb studoval, si zde i vstupoval do e-mailové schránky picma@seznam.cz. Obžalovanému byla předestřena identifikace jeho IP adres jako na č.l. 3640/svazek č. 14 spisu, č.l. 3450/svazek č. 13 spisu, a na č.l. 3442-3443/svazek č. 13 spisu, uvedl, že tato identifikace odpovídá pravdě.

K dotazu, zda byl někdy zapojen do neonacistického hnutí uvedl, že do žádné organizace zapojen nebyl. Obžalovanému byl na to předestřen protokol o domovní prohlídce jako na č.l. 468-476/svazek č. 3 spisu, uvedl, že teleskopický pendrek měl na obranu, v kukle s průřezy pro oči a ústa lyžoval v Itálii. Co se týče hudby, stáhl si ji z internetu ta se mu líbila, textům „ani moc nerozuměl, většina byla v cizím jazyce.“ Trička jsou běžně nakoupená v obchodě. Nevybavuje si, zda se dá koupit v obchodě tričko s číslicí 88. Obžalovanému byla dále předestřena sjetina z profilu na <http://xchat.cz/picma88> (jako na č.l. 3337-3341/svazek 12 spisu), kde je jeho fotografie s osobními údaji (datem narození, e-mailovou adresou picma@seznam.cz a jménem hodností Oberstumbanführer, a dále několik snímků, na jednom z nich obžalovaný hajluje, a citátů, vedle dalšího „*Pokud otevřeš židovské noviny a je ti v nich spíláno, nežil si nadarmo – Joseph Goebbels*“). Obžalovaný k dotazům uvedl, že na citáty narazil v různých historických knížkách, zalíbily se mu, nespátroval v nich něco tak špatného, ne že by se s tím úplně ztotožňoval, ale ty citáty se mi líbily. Citát o negroidech není historický, to bylo z různých stránek citátů a na tohle narazil. Účastnil se různých pochodů Dělnické strany. Pokud jde o analýzu zajištěných dat z webových stránek White Justice, k tomu uvedl, že je-li tam jeho nick, tak to tam psal. Pokud jde o reakci na článek Reinhard Heydrich – spasitel (pozn: článek nekládal obžalovaný), tak jestli je to pod picmou, tak to psal, k dotazu na smysl reakce („*je načase přestat jen tlachat na internetu a místo názorových diskusí začít skutečný boj proti našim nepřátelům*“), tak to není myšleno tak, že by se měl zahájit ozbrojený boj proti někomu, nějaká likvidace, vlastně to nesouviselo s článkem, možná to souviselo s atentátem (na Heydrycha). Myslí si, že je schopen rozlišit historické zkoumání od nacistické propagandy. Pokud jde o komentář k článku o Jochenu Peiperovi, chápal ho jako vojáka, ne jako nacistu. Co se týče Melmédského masakru, tak vojáci SS měli povraždit kolem 80 amerických vojáků. To četl skoro ve všech zdrojích, které se týkaly Jochena Peipera. Nepovažoval ho za hrdinu, měl obdiv k jeho vojenským schopnostem. Obžalovaný neví, kdo byl administrátorem stránek White Justice, přístup získal

přes e-mail. Byla tam nutná registrace pro vkládání příspěvků a e-mail, na který se měla odeslat žádost o povolení přístupu. Nijak si jej neprověřovali. Neví, jestli měl uvedené „priv“ (tj. privilegovaný přístup), jenom tam odeslal 3 až 4 články, pár komentářů o žádné privilegium nežádal. V Táboře byl před dvěma nebo třemi lety na shromáždění Dělnické strany. Pokud jde o lidi, kteří se podíleli na správě webu, myslí si, že by je ani nepoznal.

Soud se k příspěvkům obžalovaného a k rozdílu mezi historickou studií a neonacistickou propagandou vyjadřoval již výše, pouze opakuje, že články typu „Projev A. Hitlera k Hitlejutgend“ (č.l. 2754/sv. 11 spisu) nejsou objektivním historickým pojednáním, ani vyjádření obžalovaného jako „*I kdybych byl poslední Árijské rasy, tak pořád má cenu bojovat a nést myšlenku NS dál, už jen pro úctu k našim předkům,*“ či výzvy k útoku na redaktora týdeníku, který monitoruje neonacistické hnutí, nepovažuje soud za projev zájmu o historii. Jde tedy o podobně účelová tvrzení, jakými komentuje věci, nalezené při domovní prohlídce, tj. že jde o trička běžně nakoupená v obchodě, či že černou kuklu s oddělenými otvory pro oči používal obžalovaný na lyžování (všechny lyžařské kukly bez výjimky mají pro oči jediný podlouhlý otvor, protože se na něj umísťují lyžařské brýle stejného tvaru, podobná kukla slouží k maskování identity účastníků různých shromáždění), resp. tvrzení, že velké množství neonacistické hudby, nalezené u obžalovaného, se obžalovanému líbilo z melodické stránky, ale textům příliš nerozuměl.

Soud jinak dodává, že není zcela podstatné, kolik neonacistického materiálu bylo u obžalovaných zajištěno a zda se účastnili těch či oněch pochodů, koncertů či fighr campů. Důkazní materiál policie se na angažmá obžalovaných v rámci neonacistického hnutí velice soustředí, protože řada důkazů, např. policejní odposlechy, jsou zacíleny na původně prověřované podezření z trestného činu teror. Posléze byla obvinění redukována „pouze“ na propagaci neonacismu prostřednictvím internetových stránek, takže soud ani některé důkazy neprováděl, k závěrům o vině obžalovaných postačuje i pouze část důkazního materiálu. Míra angažmá obžalovaných v rámci hnutí je tedy maximálně důkazem sloužícím pro úvahy k jejich osobě ve smyslu § 31 odst. 1 tr. zákona (resp. § 3 odst. 4 tr. zákona), spíše než pro úvahy o vině.

V tomto smyslu lze uzavřít, že obžalovaný je poměrně inteligentní člověk, minimálně ve své době však byl sympatizantem neonacistického hnutí, stejně jako ostatní obžalovaní. Historický článek „Čistota rasy“ o problematice „*míšení naší Árijské rasy s podřadnými druhy*“ je podle někdejšího příspěvku obžalovaného „*nádherný,*“ podle názoru soudu by se nyní student pedagogické fakulty měl být schopen od podobných myšlenek do budoucna distancovat (a to razantněji, než učinil u hlavního líčení), protože jinak není soudu zřejmé, čemu chce vlastně děti ve škole učit. Soud každopádně uznal obžalovaného vinným v souladu s podanou obžalobou, trestným činem podpora a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona, když o vině obžalovaného neapanují žádné pochyby.

Pokud jde o výrok o trestu, obhájce obžalovaného správně poukázal na polehčující okolnost ve formě dosavadní bezúhonnosti a na fakt, že obžalovaný se svého jednání dopustil ve věku blízkém věku mladistvého, což vzal soud velmi v úvahu při ukládání trestu. Naopak polehčující okolnost ve formě doznání problematizuje výše uvedený přístup obžalovaného k otázce subjektivní stránky trestného činu, tedy zavinění. Obžalobou bylo navrhováno ukládání podmíněného trestu odnětí svobody při dolní hranici zákonné trestní sazby, tedy kolem 3 let odnětí svobody, s podmíněným odkladem na zkušební dobu spíše při horní hranici zákonného rozmezí, které činí 5 let a za současného stanovení dohledu. Soud zejména

s ohledem na nižší četnost příspěvků obžalovaného, výše zmíněné specifikum propagace na internetové konferenci, která byla sice přístupná každému, kdo si požádal o nick, ale sama nutnost žádat o účet selektovala adresáty webu na širokou veřejnost a na osoby, které mají o diskutované téma větší zájem, ukládal obžalovanému trest o třetinu nižší, než činí dolní hranice zákonné trestní sazby, a to za užití diskrečního oprávnění vyjádřeného v § 40 odst. 1 tr. zákona, neboť má vzhledem k okolnostem případu i vzhledem k poměrům obžalovaného za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody tímto zákonem stanovené bylo pro něj nepřiměřeně přísné a účelu trestu dosáhnout i trestem kratšího trvání. Zkušební dobu podmíněného odsouzení stanovil rovněž benevolentněji, na dobu pouhých 2 let. Pokud povede obžalovaný v této zkušební době, která poběží od právní moci rozhodnutí, řádný život, bude rozhodnuto o tom, že se osvědčil, v opačném případě (zejména dopustí-li se nezákonného jednání - a to nikoli pouze trestného činu, postačí pouhé přestupky - v souvislosti s opětovným angažmá v neonacistickém hnutí) může být rozhodnuto o nařízení jemu podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Podle § 55 odst. 1 písm b) trestního zákona byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to části věci, které byly zajištěny policií, ze stejného důvodu, jako je uvedeno výše.

Pokud jde o výrok o vině a trestu ohledně obžalovaného [REDAKCE] tento doznal, že „dělal“ převážně sekci Redwatch s tím, že mu přicházely fotky na e-mail a tyto vkládal na web White Justice. Žádné články nepsal, je dyslektik a mimoto se o historii II. světové války nezajímal. Časové vymezení, uvedené v obžalobě, odpovídá, [REDAKCE] obžalovaný používal. Používal e-mailové schránky endlosung@gawab.com, speeder18@seznam.cz, whijus@safe-mail.net, Stránky www.whitejustice.com „asi odpovídají,“ měl je uložené v prohlížeči. Přidělování přístupů zájemcům obžalovaný neprováděl, byl administrátorem, ale tohoto oprávnění nevyužíval. Dělal jen [REDAKCE] vkládal na web fotografie, případně ještě příspěvky pod nějaký článek. Necítí se být spoluzakladatelem White Justice. „Já jsem seděl v hospodě, chtěl jsem něco dělat, být aktivní – byla to blbost. Chtěl jsem být aktivní v [REDAKCE] chtěl jsem se sám objevit.“ Žádné letáky nepsal, komentáře, které jsou zaměřením na výskyt [REDAKCE] na čl. 2769-2779 spisu/sv. 11, na web vkládal. Je pravdou, že [REDAKCE] se vymezoval vůči levicovému prostředí. Je možné, že se tam objevilo něco o osobách ze židovského prostředí, ale bylo to v době, kdy obžalovaný neměl v roce 2007 nebo 2008 půl roku přístup k internetu. Obžalovanému byl na toto tvrzení soudem předestřen jeho příspěvek jako na čl. 2768 spisu/sv. 11 po podání obžaloby, kde k datu 7.4.2008 uvádí, že „[REDAKCE] je opět aktivní“ a že se obžalovaný „omlouvá za menší problém, Weidmannsheil!“. Na to uvedl, že, to byl asi zrovna asi u kamaráda na internetu, ale neměl k internetu pravidelný přístup. Samozřejmě, nějaký měl, ale ne že by tam vkládal fotografie. S [REDAKCE] se seznámil v posilovně v Táboře, s [REDAKCE] asi někde v hospodě. White Justice by za organizaci nepovažoval, považoval by ji spíš za takovou „mladickou blbost.“ Nato byla podle § 207 odst. 2 tr. řádu čtena výpověď obžalovaného jako na čl. 2579 spisu, poslední odstavec zdola a na čl. 2580 spisu, první odstavec shora kdy uváděl, že příspěvky na stránky White Justice vkládal z počítače jeho přítelkyně, s níž v době výslechu bydlel. Prohlášení organizace White Justice na čl. 2665 spisu/sv. 10 po podání obžaloby, obžalovaný „četl v nějakých novinách,“ Ani moc se s ním neztotožnil. Na vydání časopisu Pretorie se podílel, ale vytiskl jen asi jedno číslo. Svědká [REDAKCE] obžalovaný ignoroval, nepohodli se spolu. Pojem [REDAKCE] znamená konečné řešení, ale obžalovaný jej nechápal tak, jak si v jednací síni myslí většina přítomných. Líbilo se mu, protože je měl jeden kickboxer na paži. Nesympatizoval s nacionálním socialismem. Tričko s hákovým křížem, které u něj bylo zajištěno, nikdy nenosil, je dámské. Obžalovanému byly nato předestřeny na čl. 2765-2767 spisu/sv. č. 11, jeho příspěvky, uvedl, že se kdysi dávno se těmito věcmi ztotožňoval. O jeho údajné půlroční

pauze, kdy neměl přístup k počítači, v jeho výpovědi přípravném řízení nehovořil proto, že bylo pozdě večer a obžalovaný si na to nevzpomněl.

Obžalovaný tedy naznačuje, že byl určitou dobu bez počítače a že snad měl jeho příspěvky na web vkládat po určitou dobu někdo jiný, pokud se v dubnu 2008 připojil, tak náhodně, na což si jednak nevzpomíná ve své výpovědi v přípravném řízení, jednak s tímto tvrzením nekoresponduje fakt, že se v roce 2008 vždy v řádu několika měsíců opakovaně omlouvá za výpadek [redacted] a opakovaně jej zprovozuje. Z hlediska jeho trestní odpovědnosti je nepodstatné, jestli sekce nějakou kratší dobu nefungovala, obžalovaný ji každopádně vždy opět zprovoznil, jedno jestli ze svého nebo cizího počítače. Teoreticky by bylo jeho jednání možno časově rozdělit na dva samostatné trestné činy, protože by však byl obžalovanému následně ukládán trest úhrnný za více trestných činů, bylo by takto postupováno v pochybnostech v jeho neprospěch, což není na místě. Obžalovaný dále uvádí, že jej samotného Antifa zveřejnila jako nepřítele na svých stránkách proto, že byl v Jihlavě vyfocen na nějakém pochodu, kdy k této otázce se soud podrobně vyjadřoval výše. Obžalovaný je ohledně obsahu [redacted] dosti nekonkrétní, doznává sice, že vkládal na web fotografie, „byly to většinou obličeje lidí převážně z levicového prostředí.“ Cit: „Na [redacted] byly i fotky z demonstrací – to mi tam posílali lidi z celé republiky.“ Byli tam ale i lidé drogově závislí, „to byly asi čtyři nebo šest fotek tady z Tábora. Když to přišlo na e-mail tak fotka, tak jsem ji jenom upravil a dal na [redacted].“ Každopádně on pouze vkládal fotografie, dělal co mu uložili. Spoluobžalovaný [redacted] byl ohledně obsahu [redacted] sdílnější, usvědčuje totiž [redacted] ve své výpovědi, když tvrdí, že „[redacted] bylo sledování nepřátel. Byli to vesměs všichni, co byli proti extrémním stranám. Ve finále to byli všichni, kdo něco poslali, tak se tam rekrutoval. Ti nepřátelé byli levicoví aktivisti, komunisti, antifa.“ (pozn: odtud název [redacted] ten je odvozen od názvu britského neonacistického časopisu, který vydával fotografie a osobní informace o odpůrcích ultrapravicové ideologie zejména k řadě osob, zastávajících levicové, anarchistické nebo pouze antifašistické názory). Podle [redacted] [redacted] byla stránka, na jejíž jedné straně byl seznam, bylo to po krajích a pod tím všude bylo nějaké město a tam se otevřela stránka s fotkami a údaji o osobě. Pan [redacted] jenom sháněl fotografie. Ty sháněl tak, že měl svůj vlastní e-mail, takže tam chodily fotografie a pan [redacted] ji upravil a umístil.“ Podle [redacted] měl [redacted] vkládání za úkol, „vzal si to, že to bude dělat.“

Podle již citovaného usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 5 Tdo 337/2002, cit: „Podpora hnutí směřujícího k potlačování práv a svobod (ve smyslu § 260 odst. 1 tr. zákona) může mít podobu materiální (např. poskytnutí finančních darů, technických prostředků apod.) nebo morální (např. získávání přívrženců, umožnění publikace jeho záměrů či ideologie atd.) a spočívá v jednání, které má takové hnutí posílit, popř. získat mu další přívržence.“ Obžalovaný se při své aktivitě pro web White Justice omezil na administrátorství, ale články nekládal (na několika místech sice v diskusi reagoval, propagace ale nebyla jeho silná stránka). Dále se dílčím způsobem podílel na vydávání časopisu Pretoria. S ohledem na účel webu White Justice je jasné, že obžalovaný svoji aktivitou spíše podporoval, nikoli vyloženě propagoval hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona. V tomto smyslu soud také upravil výrok o vině ohledně obžalovaného.

Pokud jde o výrok o trestu, obžalovanému svědčí polehčující okolnost ve formě dosavadní bezúhonnosti, další možnou polehčující okolnost ve formě spolupráce s orgány, činnými v trestním řízení, do jisté míry problematizuje jeho vyloučivý způsob obhajoby. Obžalobou bylo navrhováno ukládání podmíněného trestu odnětí svobody při dolní hranici zákonné trestní sazby, tedy kolem 3 let odnětí svobody, s podmíněným odkladem na zkušební

dobu spíše při horní hranici zákonného rozmezí, za současného stanovení dohledu. Soud přihlédl k jeho dílčímu angažmá při zakládání sítě White Justice, byť, jak bylo řečeno, nešlo o organizaci ale pouze volně propojenou skupinu osob, zohlednil výše zmíněné specifikum propagace na internetové konferenci, zohlednil nikterak pokročilý věk, v němž se žalovaného jednání dopustil, a takto ukládal obžalovanému trest nižší, než činí dolní hranice zákonné trestní sazby, a to za užití diskrečního oprávnění vyjádřeného v § 40 odst. 1 tr. zákona, neboť má vzhledem k okolnostem případu i vzhledem k poměrům obžalovaného za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody tímto zákonem stanovené bylo pro něj nepřiměřeně přísné a účelu trestu dosáhnout i trestem kratšího trvání. I tak mu však byl - zejména z důvodu absence skutečné sebereflexe - vyměřen trest oproti návrhu jen symbolicky shovívavější, a to v trvání 2 a ½ roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu 3 let, byť nezostřený uložením dohledu. Obžalovaný nechť se zdrží nezákonného jednání ve zkušební době podmíněného odsouzení, zejména recidivy, jinak hrozí, že mu bude jemu podmíněně odložený trest odnětí svobody nařízen. Podle § 55 odst. 1 písm. b) trestního zákona byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to části věci, které byly zajištěny policií, ze stejného důvodu, jako je uvedeno výše.

Pokud jde o výrok o vině a trestu ohledně obžalovaného [redacted] tento využil svého práva odepřít výpověď jak v řízení přípravném, tak v řízení před soudem. Usvědčován je jednak listinnými důkazy, např. na č.l. 1131 – 1139 spisu protokolem o domovní prohlídce na adrese [redacted] kdy byl také zajištěn počítač obžalovaného a tento zkoumán znaleckým posudkem Ing. Jana Janka z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika. Ve spise figuruje celá řada listin, z nichž vyplývá, jak se policie se přes účty na ICQ, scypu, e-mailu k.kada@seznam.cz, resp. zaměstnavatele obžalovaného, dopracovala ke zjištění jeho IP adresy, tedy ke zjištění kdo a odkud přispíval na internetové stránky White Justice jako [redacted]. **Soud jinak jednak zkrátil** původně žalované období, jak pokud jde o jeho počátek, který měl být datován 19.8.2007 (bylo tomu tak proto, že obžalovaný do 12.1.2008 reaguje pouze marginálními poznámkami - viz první příspěvek dne 29.9.2007 „*sakra tady ta diskuse jede*“ - což soud nepovažuje za dostatečně přímočarý projev sympatií), jednak jej ukončil datem 17.7.2008, kdy obžalovaný [redacted] vstoupil v kontakt s Policií ČR. Každopádně dne 12.1.2008 již gratuluje organizátorům ke zdařilému fight campu a pak pokračuje celá řada příspěvků, které jsou sice na první pohled pouhými glosami, ale nalézáme zde výzvy k narušování státních struktur, k vytváření lokálních oddaných skupinek „*schopných všeho*“, doplňuje se seznam POW (pozn: prisoners of war, váleční zajatci, což je eufemismus pro osoby z neonacistické komunity, stíhané za svoje aktivity policií a soudy), vyzývá, aby každý sloužil systému, výše byla zmíněna glosa k návodu na výrobu tzv. molotovova koktejlu. Po 17.7.2008 se mísí příspěvky obžalované [redacted] a [redacted]. Jde v podstatě o poslední příspěvek na č.l. 2787, kde [redacted] reaguje na [redacted] jenž byl v té době již 3 měsíce kontaktní osobou pro UOOZ a v příspěvku přitom píše že „*je třeba bojovat za naše posvátné ideály atp.*“, na což obžalovaný [redacted] reaguje, aniž by k tomuto soud již jakkoli přihlížel.

Podle závěru soudu se tak obžalovaný [redacted] každopádně dopustil v době od 12.1.2008 do 17.7.2008 jednání, které soud oproti podané obžalobě kvalifikoval nikoli jako trestný čin podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona, ale pouze jako trestný čin projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 261 zákona. *Mj. zkrácení žalovaného období vedlo soud k závěru, že celkový charakter příspěvků obžalovaného nepřekročil míru vyjadřování sympatií za hranici propagace neonacismu.* Pokud jde o výrok o trestu, obžalovaný sám v jednom ze svých příspěvků píše, že už se pohybuje v rámci „hnutí“ od roku

1997, o čemž soud nepochybuje i s ohledem na množství a charakter neonacistických materiálů, které u něj byly zajištěny. Byť se z hlediska trestního zákona na něj hledí, jako by nebyl souzen, jako kritérium úvah o osobě obžalovaného lze podle judikatury předchozí odsouzení v úvahu a soud tak konstatuje, že již za obdobnou trestnou činnost již trestán byl, rovněž byl v roce 2008 řešen blokově pro přestupek. Soud má za to, že u obžalovaného je relativně velké nebezpečí recidivy, pokud se nezřekne svých pochybných ideálů. Jde i jinak vyvrátěného a dle jeho reakcí v jednacím sále inteligentního člověka, u něhož však právě proto – na rozdíl od některých dalších obžalovaných - nelze hovořit ohledně žalované trestné činnosti o žádné „mladické nerozváženosti.“ Právě tyto obavy vedly soud k ukládání trestu sice velmi mírného, který je odůvodňován „kvantitou a kvalitou“ příspěvků obžalovaného v rámci posuzované trestné činnosti, avšak podmíněně odloženého na relativně delší zkušební dobu, za současného uložení dohledu, který má za účel za součinnosti Probační a mediální služby ČR sledovat chování obžalovaného a *de facto* mu připomínat nutnost vést nadále řádný život. Podle § 55 odst. 1 písm. b) trestního zákona byl obžalovanému dále uložena trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to z důvodů uvedených výše.

Pokud jde o výrok o vině a trestu ohledně obžalovaného [redacted] tento uvedl, že na stránky White Justice narazil na webu Národního odporu, kde bylo napsáno, že vznikla jakási organizace, která má vlastní internetové stránky. Zadal je do vyhledávače, zaregistroval se a vybral [redacted]. Napsal na web asi dva nebo tři články, ale většinou psal jen příspěvky k těm článkům. Pokud jde o analýzu příspěvků k [redacted] na čl. 2778-2939/sv. č. 11 spisu, zde užitá ikonka a nick jsou jeho, podle ní a [redacted] poznává, že to jsou jeho příspěvky. E-mail legion14@gawap.com by měl být asi jeho (na čísle listu 2886 žádá obžalovaný příspěvatele s [redacted] aby mu napsal na e-mail legion14@gawap.com), e-mail hwessel@seznam.cz používal. [redacted] nar. [redacted] je jeho matka. Na www.whijus.byethost3.com nepřispíval, pouze na whitejustice.com, tím si je jistý. Komentáře jako na číslech listu 2796, 2800, 2807, 2826, 2863 a 2890 spisu pravděpodobně psal. „*Já jsem v té době chtěl k něčemu patřit, chtěl jsem něco být, pořádně jsem si neuvědomoval, co píšu. To, že jsem tam psal, že bych šel sestrojít bombu, takový já určitě nejsem. Bral jsem to jako normální chat, nebral jsem to jako organizaci, která by nabádala lidi k nějakým činům, útokům.*“ Fotografii na čl. 2899, označenou jako Fight camp no. 4., na web určitě nevkládá, nikdy na fight campu nebyl, byl pouze na jeden z nich pozvaný, ale nezúčastnil se ho. „[redacted] byl [redacted] několikrát si psali na ICQ, telefonovali si. Obžalovaný dále uvedl, že chtěl patřit mezi neonacisty, předpokládal, že na stránky White Justice chodí výhradně neonacisté, „*tak jsem tam chodil, abych s nimi diskutoval.*“ Nyní mezi neonacisty nepatří. Ve svém okolí zná nějaké Židy, jeden z nich má cestovní kancelář a chodí k nim do restaurace (obžalovaný je číšník), vodí tam také skupinky Židů na jídlo. Svoje jednání zdůvodnil tím, že byl mladý, dělal hlouposti. Sám si nedovede vysvětlit, jak je možné, že dělal to, co dělal.

Obhájkyně obžalovaného vyslovila ve své závěrečné řeči pochybnosti, zda jednání jejího klienta dosáhlo takové intenzity, aby bylo možné říci, že podporoval nebo propagoval neonacistické hnutí. Soud tyto pochybnosti nemá, jednání obžalovaného soud posoudil bez jakýchkoli rozpaků jako trestný čin podpora a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona. Obžalovaným zasláné kontribuce na web White Justice jsou totiž mimořádně nenávistné, plné frází o „*žido-demokratické propagandě.*“ nutnosti „*srážet naše nepřátele na kolena,*“ „*bojovat proti vykonstruovanému procesu proti Vlastimilu Pechancovi*“ (pozn: jde o osobu, která byla odsouzena za rasově motivovanou vraždu), obžalovaný publikuje např. článek „*Waffen SS v odkazu dneška,*“ o elitě, čestných lidech s pevnou vírou, které si příznivci NS musí vzít za příklad v boji proti

demokracii, článek „Horst Wessel“ o údajném mučedníkovi nacistického hnutí. Na článek „Trhaviny a výbušné směsi“ aplauduje obžalovaný „*Tak to je bomba ... seženu akorát brom a můžu to jít vyzkoušet.*“ Diskutuje o použití teleskopického obušku, úpravě plynové pistole, atp. Na článek Adolf Hitler v dnešní době reaguje poznámkou o židovské klíče v čele s T.G.Masyrkem, která se roku 1918 chopila moci. Příspěvky obžalovaného jsou velmi přímočaré, hovoří o tom, že tak jako Židi zabíjeli po staletí bílé lidi, tak se ani „*my nepřestaneme nikdy mstít,*“ tvrdí, že minulost nelze nechat za sebou, NS musí být jako NSDAP, která měla svůj cíl, jenž neustále ukazovala lidem, pléduje za obnovu hitlerjugend, hovoří o „*židovské nezažranosti,*“ kterou je třeba zastavit apod. Adolf Hitler zasluhuje dle obžalovaného „*nejvyšší posmrtné pocty jaké by jenom udělat šli (sic.),*“ rovněž odkaz Rudolfa Hesse musí žít podle obžalovaného „*v každém nacionálním (sic.) socialistovi.*“ Gramatické a stylistické chyby obžalovaného soud cituje nikoli proto, aby jej ironizoval, ale proto, že do určité míry hovoří o *tehdejší celkové nevyzrálosti obžalovaného*, kterou soud zohlednil ve prospěch obžalovaného ve výroku o trestu. Na tento výrok mělo určitý vliv též zkrácení žalovaného období na úsek od 16.4.2007 do 17.7.2008, kdy se stal obžalovaný [redacted] informátorem Policie ČR. I po tomto datu totiž obžalovaný na web nemalou měrou přispíval, k těmto příspěvkům však soud již nepřihlížel.

Polehčující okolnosti, tvrzené obhájky obžalovaného, totiž že trestný čin spáchal částečně jako mladistvý a později ve věku blízkém mladistvých, svého činu upřímně litoval a vedl do spáchání trestného činu řádný život, vzal soud velmi v úvahu při ukládání trestu. Soud dodává, že se obžalovaný v plném rozsahu doznal, svého jednání litoval, vysvětlil svoji tehdejší motivaci, když „*v té době chtěl k něčemu patřit,*“ jinak řečeno, identifikoval se s komunitou, která může na velmi mladého člověka vyvolat dojem síly a vnitřního naplnění jakýmsi myšlenkovým přesahem (jakkoli je její myšlenka zcela vadná a pro společnost nebezpečná). Soud dospěl k závěru, že obžalovaného není třeba postihovat ani trestem, navrhovaným obžalobou, tento vyměřil o třetinu níže, než činí spodní hranice zákonné trestní sazby, rovněž navrhovanou zkušební době z navrhovaných 5. let zkrátil na 2 a ½ roku, v níž má dostatek času prokázat, že je schopen vést řádný život. Ze stejných důvodů, jako je uvedeno výše, byl obžalovanému podle § 55 odst. 1 písm. b) trestního zákona dále uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty.

Pokud jde o výrok o vině a trestu ohledně obžalovaného [redacted] tento u výslechu v přípravném řízení nevypovídal, v řízení u soudu ano, kdy část jeho výpovědi soud ocitoval v části II. odůvodnění tohoto rozhodnutí. Soud proto pouze rekapituluje, že obžalovaný se ke svému jednání *v plném rozsahu doznal, uvedl, že veškeré svoje angažmá v neonacistickém hnutí ukončil, svého jednání litoval, naprosto zásadním způsobem také přispěl k objasnění věci jako takové, nejen pokud jde o otázku viny jeho samého* (jak citováno výše, např. pokud jde o objasnění hypotézy obžalovaného [redacted] o údajném projektu White Justice jako akce BIS či ÚOOZ, kterou lze také díky obsahově bohatému doznání obžalovanému [redacted] mít za zcela vyvrácenou). Usvědčován je výpovědí svědka [redacted] svědkyně [redacted] resp. částečně též spoluobžalovaných, zejm. [redacted] a dále důkazy listinnými, vedle dalšího též analýzou dat k příspěvkům obžalovaného. Soud tak uzavírá, že obžalovaný od poloviny roku 2006 do 21.5.2008 opakovaně přispíval pod přezdívkami – [redacted] na stránky White Justice, kde vykonával rovněž funkci administrátora a vkládal na ně materiály, zasílané dalšími osobami.

Pokud jde o výrok o trestu, obžalovaný se dopustil svého jednání ve zkušební době podmíněného odsouzení rozsudkem zdejšího soudu ze dne 10.4.2007, č.j. 10T 159/2006 –

224, kterým byl odsouzen pro trestné činy ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákona, tedy pro příslušnost poškozeného k jiné etnické skupině, formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona a podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 261 tr. zákona, pro které mu byl uložen úhrnnému trestu odnětí svobody na 16 měsíců, který mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let.

Přitěžuje mu tedy speciální recidiva, trest byl obžalovanému mimoto ukládán za trestný čin podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona, a sbíhající se trestné činy výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona a násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 196 odst. 3 tr. zákona, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Benešově, č.j. 2Tm 29/2009 - 777 ze dne 25.6.2010, jenž právní moci nabyl ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 14.2.2011, č.j. 13Tmo 91/2010 - 919, dne 14.2.2011. Nalézacím soudem byl obžalovanému v této trestní věci ukládán původně trest obecně prospěšných prací, odvolací soud tento trest změnil a obžalovanému byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců nepodmíněně, se zařazením do věznice s dozorem. Podle obhájce obžalovaného tento bez jakéhokoliv výchovného nebo represivního zásahu státu pochopil, že jeho sympatie k neonacistické scéně patřily k určité etapě jeho života, která skončila. Obžalovaný sám uvedl, že k úplné názorové změně u něj došlo cca před 2,5 lety od data výslechu dne 11.1.2011, tedy cca v červenci 2008, což s výsledky dokazování v trestní věci sp. zn. 2Tm 29/2009 zcela nekoresponduje, protože z posledně citovaných rozhodnutí vyplývá, že obžalovaný se tohoto jednání dopustil dne 10.10.2008, při pochodu neonacistů v Benešově, kdy byli (nikoli obžalovaným, ale dalšími osobami stíhanými v trestní věci Okresního soudu v Benešově sp. zn. 2Tm 29/2009), napadeni dva lidé a jeden z nich nezanedbatelným způsobem zraněn. Obžalovaný [redacted] se tedy sice zřejmě stáhl z neonacistické scény sám, z vlastní iniciativy, ne však dříve než na podzim roku 2008 a nikoli bez jakékoli předchozí ingerence státu, protože z výpovědi obžalovaného, citované v odůvodnění soudního rozhodnutí Okresního soudu v Benešově, vyplývá, že obžalovaný si byl vědom faktu, že je „v podmínce“ a proto se napadení poškozených nechtěl účastnit, „kdyby věděl, že se budou prát, nepříjel by.“ Nalézací soud tedy výslovně zmiňuje jeho pasivní roli ve stíhané trestné činnosti, pokud by však obžalovaný měl dost rozumu, zdržel by se i účasti na pochodu jako takovém a samozřejmě neměl ve zkušební době podmíněného odsouzení páchat totožnou trestnou činnost, pro niž byl souzen zdejším soudem pod sp. zn. 10T 159/2006 a pro kterou je stíhán nyní.

Tolik k okolnostem přitěžujícím, resp. také k důvodům ukládání souhrnného trestu. Okolností polehčující je *úplné doznání obžalovaného, pomoc orgánům činným v trestním řízení při objasňování trestné činnosti obžalovaných a odklon od předchozího způsobu života a uvažování, o němž soud nemá pochybnosti*. I tak nebylo možno obžalovanému ukládat trest jiný, než nepodmíněný, který byl obžalobou navrhován s ohledem na přístup obžalovaného jako trest mírnější, vyměřen ještě spíše při dolní hranici zákonného rozmezí, které činí 3 léta a pro jeho výkon navrhla obžaloba zařadit obžalovaného do věznice s dozorem. Soud má za to, že individualizovaný přístup k ukládání trestu vyžaduje právě u tohoto obžalovaného aplikaci § 40 odst. 1 tr. zákona. Návrh obžaloby nebyl neadekvátní a bylo by jej možno snadno odůvodnit, očividnou a podle názoru soudu nepředstíranou změnu postojů obžalovaného a pomoc, kterou zejm. soudu poskytl v rámci dokazování však chtěl soud promítnout do výše trestu, když s ohledem na velmi vysokou trestní sazbu a předpokládané nařízení jemu podmíněně odloženého trestu odnětí svobody by měl obžalovaný (nepočítaje nyní otázku podmíněného propuštění z výkonu trestu) vykonat trest v trvání téměř 4 a ½ roku. Podle kritérií stanovených § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona by měl být pro jeho výkon zařazen

do věznice s ostrahou. Soud měl za to, že vzhledem ke všem okolnostem tohoto případu i vzhledem k nynějším poměrům obžalovaného by bylo použití trestní sazby odnětí svobody tímto zákonem stanovené pro obžalovaného nepřiměřeně přísné a účelu trestu, tedy nápravy obžalovaného, lze dosáhnout i trestem kratšího trvání, pro jehož výkon může být zařazen do věznice, kde vykonává nyní jemu uložený trest. Obžalovanému byl trest vyměřen pod dolní hranici trestní sazby a o necelou polovinu kratší, než bylo navrhováno obžalobou. Takto koncipovaný trest považuje soud za zcela adekvátní, celkem by měl tedy i po nařízení jeho původně podmíněného trestu odpykat 3 roky vězení, přičemž však po výkonu poloviny trestu může být podmíněně propuštěn a může vést do budoucna řádný život, neboť vyjma jeho předchozí „ideologicky“ motivované trestné činnosti jinak není osobou kriminálně závadovou. Ze stejných důvodů, jako je uvedeno výše, byl obžalovanému podle § 55 odst. 1 písm. b) trestního zákona dále uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty.

Pokud jde o výrok o vině a trestu ohledně obžalovaného [REDAKCE] soud podrobně popsal v části II/G odůvodnění rozsudku, jaké úvahy jej vedly závěru, že pro časové období do 17.7.2008 je jeho jednání trestné a s ohledem na množství a charakter příspěvků bez dalšího podřaditelné pod trestný čin podpora a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona. Z hlediska obžalovaného [REDAKCE] měla časová korekce spíše nepodstatný vliv, protože příspěvky obžalovaného v období od 16.4.2007 (v obžalobě je chybně uvedeno 16.6.2007) do 17.7.2008 (kdy obžalovaný vstoupil ve spolupráci s policií), ke kvalifikaci jednání obžalovaného podle § 260 odst. 2 tr. zákona plně postačují. Obžalovaný přispěl na web White Justice zřejmě vůbec největším množstvím materiálů a vyjádření a jeho příspěvky byly nejvíc zacílené na neonacistické hnutí jako takové. Soud vzal v úvahu jako velmi významnou okolnost, hovořící v jeho prospěch, odklon obžalovaného od předchozího angažmá v neonacistickém hnutí, která našla svůj odraz v práci pro ÚOOZ Brno v pozici informátora. Samo o sobě je tedy jeho jednání po 17.7.2008 ve vztahu k informacím, poskytovaným policii, naprosto chvályhodné, zpětně však tímto svoji trestnou činnost omlouvat nemůže.

Pokud jde o výrok o trestu, obžalovanému dále polehčuje jeho dosavadní bezúhonnost (resp. fakt, že byl projednáván pouze pro přestupky), i on se k objektivní stránce svého trestného činu v plném rozsahu doznal, byť tvrdí, že nejednal v úmyslu spáchat trestný čin, na opačnou misku vah je třeba položit množství a charakter jeho příspěvků na stránky White Justice a také jeho věk, neboť je z obžalovaných suverénně nejstarší a nemůže se tedy hájit tím, že by vinu na jeho jednání nesla jeho nedospělost. Jednání pachatele po činu je jedním z důležitých kritérií pro ukládání trestu. Obžalovanému byl s ohledem na jeho pomoc policii ukládán trest spíše symbolický, uložený hluboko pod dolní hranici trestní sazby, podmíněně odložený na dobu dvou let, přičemž zejména u obžalovaného [REDAKCE] by navrhované ukládání probačního dohledu postrádalo podle názoru soudu smyslu, neboť riziko, že by se znovu zapojil do neonacistického hnutí a opětoval trestnou činnost, pro níž je stíhán, je naprosto nulové.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do o s m i dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal.

V Táboře dne 12.10.2011

Mgr. Martin Prokop, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Martina Ludvíková

Tento rozsudek ze dne 12.10.2011, č.j. 3 T 136/2010 – 5014 nabyl právní moci ve výroku o vině a trestu ohledně ods. [redacted] a ods. [redacted] dne 29.12.2011. Ohledně odsouzených [redacted] a [redacted] nabyl právní moci ve výroku o vině dne 25.4.2012. Změna ve výroku o trestu a částečně ve výroku o propadnutí věci viz rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka Tábor ze dne 25.4.2012, č.j. 14To 49/2012 - 5217. Připojení doložky provedla M. Ludvíková dne 13.1.2014.

